

انجيل يوحنا

۱

انسان بيينه گلوم

۱ دِ اَوَّل، گَلُوم بِي وَ گَلُوم وا خدا بِي وَ گَلُوم، خدا بِي؛ ۲ هِه وَ دِ اَوَّل وا خدا بِي. ۳ همه چي وَ واسطه او وَ وُجُود اوما، وَ دِ هر چيئي كِه وَ وُجُود اوما، هيچ چيئي بَدُونِ او وَ وجود نيوما.

۴ دِ او حيات بِي، وَ او حيات، نور انسانيا بِي. ۵ ابي نور دِ تاريخي مي دِرَخْشه وَ تاريخي وَنه كور نيمي كه.

۶ پيايي اوما كه دِ جانو خدا كِل كِرْدَه بيئي؛ نَوْمَش يَحِي بِي. ۷ او سي شهادت دِيه اوما، سي شهادت وَ او نور، تا همه وَ واسطه او ايمو بيارن. ۸ او خُوش او نور نوي، بَلِكِم اوما تا وَ او نور شهادت بِيه. ۹ او نور حقيقي كِه وَ هر انساني رُوشنايي مي وَخْشه، وَ ابي دُنيا مي اوما.

۱۰ او دِ دُنيا بِي، وَ دُنيا وَ واسطه او وَ وُجُود اوما؛ وَ ابي حال دُنيا اونه نَشناخت. ۱۱ او وَ مُلك خُوش اوما، اَمَا قوم خُوش اونه قبول نَكِرْدِن. ۱۲ اَمَا وَ تَمُومَه كَسُونِي كه اونه قبول كِرْدِن، ابي حَقْنِه دَ كه بَجُونَه خدا بُونَن، يعني وَ هر كَس كه وَ نَوْمِ او ايمو بياره؛ ۱۳ كَسُونِي كِه، نَه دِ خيي، وَ نَه دِ اِرَادَه جسم، وَ نَه دِ حاسته انسان، بَلِكِم دِ خدا وَ دِي اومانَه.

۱۴ وَ گَلُوم، انسان بِي وَ دِ مينه اِئِما ساكن بِي. وَ اِئِما جِلَالِ اونه ديمونه، جلالِي شاپسته او كُر يگونه، كه دِ جانو بُوأ اوما، پُر دِ فيض وَ حقيقت. ۱۵ يَحِي وَ او شهادت مي دَه وَ جار مي رَ كه «يِنَا كَسِي كه دِبارش گُتم: ”وَ كه بعدِ مه مي آيه وَ مه برتري دازه، سي يِكِه وَرَز مه وجود داشته.“» ۱۶ سي يِكِه دِ پُري او اِئِما همه نِصِيو بُرديم، فيض ري فيض. ۱۷ سي يِكِه شريعت وَ واسطه موسي دِيه بِي،

و فیض و حقیقت و واسطه عیسی مسیح اوما. ^{۱۸} هیشکه هرگز خدایه نییه. اما او خدای یگونه که د لِف بوا آ، هه او، اونه شناسنه.

شاهدات یحیی

^{۱۹} ینا آ شاهدات یحیی اوسه که سرون یهودیا؛ کاهنیا و لایوانه د اورشلیم و تیش کل کردن تا د او پُرسن که «توچه کسی هیسی؟» ^{۲۰} او اقرار کرد، و حاشا نکرد، بلکم اقرار کرد که «مه مسیح موعود نیسم.» ^{۲۱} اوسه دیش پُرسین: «پس چی؟ آیا الیاس پغمری؟» و او جئو ده: «نیسم.» و نو دیش پُرسین: «آیا تُو او پغمبری هیسی که موسی پیشگویی کرد؟» و او جئو ده: «نه!» ^{۲۲} اوسه و او گتن: «پس توچه کسی هیسی؟ ب چه جئویی سی گسونی که ایمانه کل کردنه بوریم؟ د باره خوت چی مئی؟» ^{۲۳} یحیی طبق او چپی که اشعیای نبی گتی، گت: «مه دنگ او ندا کننده د بیاوونم که مئه،

”ر خداوند هموار بکیت.“

^{۲۴} اوسه، قری د ونو که علمای فرقه فریسی کل کردینی، ^{۲۵} د او پُرسین: «آر تو نه مسیح موعودی، نه الیاس پغمر، و نه او پیامبر، پس سی چی تعمد میئی؟» ^{۲۶} یحیی د جئو گت: «مه وا او تعمد میئم، اما د مین شما کسی اساء که شما اونه نمی شناسیت، ^{۲۷} هه و که بعد مه می آیه و مه شایسته و او کردنه بن اُرسیاش نیسم.»

^{۲۸} ینو همه د دیات بیت عنیا د اولان لال اردن اتفاق افتا، اوچه که یحیی تعمد می ده.

بره خدا

^{۲۹} صو او روز، یحیی وختی عیسانه دی که والاش می آیه، گت: «ینا بره خدا که گتنه د دنیا ور میاره! ^{۳۰} یِ نآ و که دبارش گتم ”بعد مه پیاپی می آیه که و مه برتری دار، سی یکه ورز مه وجود داشته.“ ^{۳۱} مه حوم هم اونه نمی شناختیم، اما سی هه یه اومامه و وا او تعمد دمه که او و اسرائیل دیاری بوئه.» ^{۳۲} اوسه یحیی شاهدات ده، گت: «روح خدایه دییم که چی گموتری د آسمو اوما و هار وری او قرار گرت. ^{۳۳} مه حوم هم اونه نمی شناختیم، اما هه او که منه کل کرده تا وا او تعمد بیئم، و مه گت: ”هر وقت دیئی روح و هار بیا و وری کسی قرار بی ر وری او بگونه، دونسو هه او کسی آ که و روح القدس تعمد مئه.“ ^{۳۴} و مه دیمه و شاهدات میئم که ینا گر خدا.»

اولین شاگردیا عیسی

^{۳۵} صُو او روز، گلی هنی یحیی وا دو نفر دِ شاگردیاش ایسائی. ^{۳۶} او و عیسی که رَمی رت، چش دوخت و گت: «ینا بَره خدا!» ^{۳۷} هه که او دو شاگرد ایی قِصه نه اِشَنفَتِن، دِ دُم عیسی و رَ اُفتان. ^{۳۸} عیسی ری ورگردن و دی که دِ دُم او می آین. و شُ گت: «چی می حایت؟» گتِن: «اُستاد، کجا حوَنه داری؟» ^{۳۹} و شُ جُئو د: «بیایت و بینیت.» بعد رتن و دین کجا حوَنه داره و او روزنه وا او و سر بُردن. او موقِع، ساعت چار بَعظهر بی.

^{۴۰} یکی دِ او دوتا که وا اِشَنفَتِنه حَرفِ یحیی دِ دُم عیسی رت، آندریاس، برار شَمعون پطرس بی. ^{۴۱} او اول، برار خوش شَمعونه پیا کِرد و و او گت: «ایما ماشیحینه که هه او مسیح موعود با پیا کِردیمه.» ^{۴۲} و اونِه و تِه عیسی بُرد. عیسی و او سیل کِرد و گت: «تو شَمعون کُر یونا هیسی. اما "کیفا" حنه موی یعی تخت برد.»

دعوت عیسی دِ فیلیپس و تثنائیل

^{۴۳} روز بعد، عیسی تصمیم گرت که و جلیل رُوته. او فیلیپس نه پیا کِرد و و او گت: «دِ دُم مه بیا!» ^{۴۴} فیلیپس اهل بیت صیدا، شهر آندریاس و پطرس بی. ^{۴۵} فیلیپس، تثنائیل نه پیا کِرد و و او گت: ایما کسی نه که موسی دِ ثورات و او اشاره کِرده، و پیغمبریا هم دبارش نوشتنه، پیا کِردیمه! او عیسی ناصری، کُر یوسف آ!» ^{۴۶} تثنائیل و او گت: «مَر موته دِ ناصره هم چی خو و در بیایه؟» فیلیپس جُئو ده: «بیا و سیل ک.»

^{۴۷} وختی عیسی دی تثنائیل والاش می آیه، دبارش گت: «و یقین، یه پیا اسرائیلی آ که دِ او هیچ فریوی نی!» ^{۴۸} تثنائیل و او گت: «منه دِ کجا می شناسی؟» عیسی جُئو ده: «ورز یکه فیلیپس تونه حنا بکه، موقعی که هنی زیر او درخت انجیر بیی، تونه دیم.» ^{۴۹} تثنائیل جُئو ده: «اُستاد، تو کُر خدایی! تو پاتشاه اسرائیلی!» ^{۵۰} عیسی دِ جُئو گت: «آیا سی خاطر هه یکه گتم زیر او درخت انجیر تونه دیمه، ایمو میاری؟ دی ساتما، چیا گپتر دِ یه مینی.» ^{۵۱} بعد گت: «حقیقت، و شما مئم که آسمونه مینیت که گشسه و فرشتیا خدانه می نیت و ری کُر انسان بالا می رن و و هار میان.»

معجزه دِ دُوئْت

۱ روزِ سِئَم، دِ دِيَاتِ قانا دِ وِلَاتِ جليلِ دُوئْتِي بِي وَ دَا عيسِي هِم دِ اوچِه حُصُورِ داش. ۲ عيسِي وَ شاگردِياش هِم وَ دُوئْتِ دعوتِ بِيئِن. ۳ وَ خَتِي شِرْأَوِ تَمُومِ بِي، دَا عيسِي وَ او گُت: «وَنو شِرْأَوِ نارن!» ۴ وَ عيسِي وَ او گُت: «اَر، مِنه وَ ابي امر چه کار آ؟ ساعت مِه هَنِي نَرَسِسَه.»

۵ دَاش وَ پاكاريا گُت: «هرچي وَ شِما مَنَه، بَكيت.» ۶ دِ اوچِه شَشِ خمره سَنگِي بِي كِه يهوديا دِ او وَ سِي غَسَلِ پاكي استفاذه مِي كِرِدِن، وَ هر كومِ حدودِ صَدِ وَ بيسِ لِيترِ جا داش. ۷ عيسِي وَ پاكاريا گُت: «ابي حُمَرِيانِه دِ او پُرِ بَكيت.» اوسِه وَ نُونِه لُوريزِ پَرِ كِرِدِن. ۸ بَعَدِ وَ شُو گُت: «ايسِه كَمِي دِشِ وَرِ داريتِ وَ تِه صُحُو مَجَلِسِ بُوريت.» وَ وَنو بُرِدِن. ۹ صُحُو مَجَلِسِ اَوْنِه كِه شِرْأَوِ بِيئِي، چَشِي، اَو نُنِسِ وَنِه دِ گُجا آوَرِدِنَه، اما پاكاريايِي كِه اَوْنِه كَشِيئِينِي، دُونِسِن. صُحُو مَجَلِسِ، دُومانِه حنا كِرِد ۱۰ وَ او گُت: «همه اَوَلِ وَ شِرْأَوِ نابِ پذيرايِي مِي كَنِ وَ موقعي كِه مِمُونيا مَسِ بِيئِن، شِرْأَوِ آرزُتِرِنِه مِيارن؛ اَمَّا تُو شِرْأَوِ نابِ نِه تا ايسِه نِيَه داشتي ا!»

۱۱ يَه اَوَلِينِ مُعْجَزَه وَ نِشُونِه ابي بِي كِه عيسِي دِ قانايِ جليلِ اَنجُومِ دَه وَ جِلالِ حُوشِه اَشكارِ كِرِدِ وَ شاگردِياشِ وَ او ايمُو اُورِدِن. ۱۲ اوسِه وَ دَا وَ بَرَاوِ وَ شاگردِياشِ وَ شَهَرِ كَفَرناحومِ رَتِ، وَ چَنِ رُوزِي دِ اوچِه مَنِن.

عيسِي دِ مَعْبَدِ

۱۳ هِه كِه عيدِ پَسَخِ يهودِ نَزِيكِ بِي، عيسِي وَ اورشليمِ رَتِ. ۱۴ دِ صحنِ مَعْبَدِ، دِي كِه عدِه اِي وَ فِرُوشِ گَاوِ وَ گُوسَفَنِ وَ كُمُوتِرِ مَشغُولِن، وَ صَرَّافِيَا هِم وَ كَسَبِ نِشِسِنَه. ۱۵ عيسِي شَلّاقِي دِ چَلِه دِرِسِ كِرِدِ وَ كِرِدِ وَ نُونِه وَ آردِ گَاوِ وَ گُوسَفَنِيَا، دِ مَعْبَدِ وَ دَرِ وَنِ. وَ سِكِه يَا صَرَّافِيَا نِه وَ رِي زَمِي تِيچَنِ وَ تَخْتِياشُونِه چُورِشَه كِرِدِ، ۱۶ وَ وَ كُمُوتِرِ فِرُوشُو گُت: «بِنُونِه دِ ايجِه بُرِيَتِ وَ دَرِ، وَ حُونَه بُوَا مَنِه محلِ كَسَبِ نَكِيَتِ!» ۱۷ اوسِه شاگردِياشِ وَ يايِ اُورِدِنِ كِه دِ نِوشْتِه يَا مَقْدَسِ نِوشْتِه بِيئِه: «غِيَرَتِ سِي حُونَه تُو مَنِه ميسوزِنَه.» ۱۸ بَعَدِ يهوديا دِ بَرَاوَرِ ابي كَارِ او گُئِن: «چه مُعْجَزَه وَ نِشُونِه ابي وَ اِيما نَشُو مِي تا دُونِسُوئِيمِ اجازَه چَنِي كَارِيَايِي نِه داري؟» ۱۹ عيسِي دِ جُئُوشُو گُت: «ابي مَعْبَدِنِه خِرُو بَكِيَتِ كِه مِه سِه رُوزِه اَوْنِه دِ سَرِ بَرِيَا مِي كِم.» ۲۰ يهوديا گُئِن: «بِنايِ ابي مَعْبَدِ چَلِ وَ شَشِ سالِ طُولِ كَشِيَتِه،

وَ ايسه تو می حای سه روزَه اونِه برِ پا بکی؟»^{۲۱} اما معبدی که عیسی دِش قِصَه می کِرد بَدَن خُوش بی. ^{۲۲} پس موقعی که دِ مُردِیا وِریسا، شاگردِیاش اِبی گُتَه اونِه وِ یای اُورِدِن، وَ وِنوشتِه یا مقدّس وِ گُوم عیسی ایْمُو اُورِدِن.

^{۲۳} دِ مدتی که عیسی سی عید پِسخ دِ اورشلیم بی، خلیا وا دینه مُعجِزِیا وُ نِشونَه یاپی که او اَنجُوم می دَ، وِ نوم او ایْمُو اُورِدِن. ^{۲۴} اما عیسی وِ ایْمُونِشو اعتماد ناآشت، سی یِکه هَمَنِه می شناخت ^{۲۵} وِ نیازی ناآشت کسی دِبارَه انسان چپی وِ او بُئَه، سی یِکه خُوش دُونِس دِ درون انسان چیئَه.

۳

نیقودیموس وِ دینّه عیسی میا

^۱ پیایی بی دِ علمای فرقه فریسی، نیقودیموس نوم، دِ گپیا یهود. ^۲ او یه شُو وِ ته عیسی اوما وِ او گُت: «استاد، دُونیم کِه تُو معلّمی هِیسی که دِ جانِو خدا اوما آ، سی یِکه هیشکه نَتُونَه مُعجِزَه یا وِ نِشونِیایی که تو وِ اَنجُوم می رِسی، وِ عمل بیازَه، مَر یِکه خدا وا او بُوئَه.» ^۳ عیسی دِ جُئو گُت: «حقیقت، وِ تو مُئِم، تا کسی دُوارَه وِ دی نیا، نَتُونَه پاتشایی خدانه بینَه.» ^۴ نیقودیموس وِ او گُت: «کسی که سالِحردا، چطُور می تُونَه زاد بُوئَه؟ آیا می تُونَه گلی هنی وِ رجم داش وِرگرده وِ وِ دی بیایه؟» ^۵ عیسی جُئو دَ: «حقیقت وِ تو مُئِم تا کسی دِ او وِ روح زاده نوئَه، نَتُونَه وِ پاتشائی خدا رِ پیا بگه. ^۶ او چیئی کِه دِ بَشَرِ خاکی زاد بُوئَه، بشری آ؛ اما چپیکه دِ روح زاد بُوئَه، روحانی آ. ^۷ تعجُب نَکُ که گُتیم بایس دُوارَه وِ دی بیایت! ^۸ بای هر کجا که باحا می وِزَه؛ دَنگِ وِنِه می شُئوئی، اما تُونی دِ کجا می آیَه وِ کجا میرَه. چنی نَه هرکس هَم که دِ روح زاده بُوئَه.» ^۹ نیقودیموس دِ او پرسى: «چنی چپی چطُور ممکن آ؟» ^{۱۰} عیسی جُئو دَه: «تو معلّم اسرائیلی وِ ای چپانه درک نمیکی؟ ^{۱۱} حقیقت وِ تو مُئِم که ایما دِ او چیئی کِه دُونیم قِصَه می کیم وِ وِ او چیئی کِه دِیْمُونَه شِاهداتِ مِئِم، اما شِما شِاهداتِ اِیمانِه قُبُول نمی کیت. ^{۱۲} آر موقعی که دِبارَه امور زمینی وا شِما قِصَه کِردم باور نَکِردیت، چطُور باور می کیت آر دِ امور اَسْمُونی وِ شِما بئِم؟ ^{۱۳} هیشکه وِ اَسْمو بالا نَرْتَه، مَر وِ که دِ اَسْمو وِ هار اوما، یعنی گُر انسان کِه مِئِم (که دِ اَسْمُونَه). ^{۱۴} هه اوطور که موسی او مارِ بَرنجینه دِ بیاوُ وِ ری چُو میخگو کِرد وِ بالا عِلْم کِرد، گُر انسان هم باید بالا عِلْم با، ^{۱۵} تا هرکه وِ او ایْمُو بیازَه، حیات ابدی داشُئوئَه.

^{۱۶} «سی یِکه خدا جاهانه ایقه محبت کِرد که گُر یِگونه خُوشه دَ تا هرکه وِ او

ایمو بیاره هلاک نُوئَه، بَلکَم حیاتِ ابدی پیا بَگَه. ^{۱۷} سی یِکَه خدا گُرنَه و جاهاَن کِل نَکِرَد تا جاهاَنیاَنه مَکوم بَگَه، بَلکَم کِل کِرَد تا و واسطَه او نجات پیا بَگَن. ^{۱۸} هرکه و او ایمو دازه مَکوم نِمُوئَه، اَمّا هرکه و او ایمو ناره، هَه الان مَکوم بیَه، سی یِکَه و نوم گُر یِکُوئَه خدا ایمو نیورده. ^{۱۹} و مَکومیتِ دِ پِنآ که نور و جاهاَن اوما، اَمّا انسانیا تاریکی نِه بیشرِ دِ نور دوس داشتن، سی یِکَه اَعمالِش گَنه. ^{۲۰} سی یِکَه هر که گنی نِه و جا میاره دِ نور بیزار و و تِه نور نمیاپه، موادا کاریاش دیار با و رسوا بوئَه. ^{۲۱} اَمّا و که او چیئی نِه که دِرسه اَنجوم مئه تِه نور می آیه تا دیار بوئَه که کاریاش و یاری خدا اَنجوم بیَه.»

شاهداتی یحیی دِ باره عیسی

^{۲۲} بعد و، عیسی و شاگردیاش و دیاتیا ولات یهودیه رتن. او مدتی نِه د اوجه واش و سر برد، مردم نِه تعمید می ده. ^{۲۳} یحیی هم دِ عینون، نَزیکه سالیم، تعمید می ده، سی یِکَه د اوجه او زیاد بی و مردم مَبومان، تعمید می گرتن. ^{۲۴} یه و رز و بی که یحیی و زنده بفته. ^{۲۵} ایمدال، مین شاگردیا یحیی و یه یهودی بحثی و سر آداب غسل پاکی دَر گرت. ^{۲۶} پس و تِه یحیی اومان، و او گتن: «استاد، و که وا تو د اولانه گلال اُردن بی، و تو و او شهادت دئی، ایسه خوش تعمید مئه و همه و تِه او می رن.» ^{۲۷} یحیی دِ جُتو گت: «هیشکه نَتُوئَه چی و دَس بیاره، جز او چیئی که دِ آسمو و او عطا بوئَه. ^{۲۸} شِما خوتو شاهدیت که مه گتم مسیح موعود نیسم، بَلکَم و رز او کِل کرده بیمه. ^{۲۹} بیئی سی دوما آ، اَمّا دوس دوما که دِ کناری اِسائه و اونِه می شنوئَه، دِ اِشِنَفْتِنِه دَنگ دوما شاپی زیاد می که. پس شاپی مه هم الان کامل بیئه. ^{۳۰} او بایس گپتر بوئَه و مه بایس گچک بوئم.»

^{۳۱} «او که دِ بالا می آیه، بالاتر دِ همه آ، اَمّا و که دِ زمینه، زمینی آ و دِ چیا زمینی قِصَه می که. و که دِ آسمو می آیه، بالاتر دِ همه آ. ^{۳۲} او و هر چیئی که دیه و اِشِنَفْتَه شهادت مئه، اَمّا هیشکه شهادتِشَه قبول نمی که. ^{۳۳} و که شهادت اونِه قبول می که، مَهر تائید و یه می زنه که خدا حقیقت آ. ^{۳۴} سی یِکَه او کسی که خدا کِل کرده، کلوم خدانِه اعلام می که، سی یِکَه خدا روح خُوشه و اندازه معین "و او" عطا نمیکه. ^{۳۵} بوآ، گُرنَه دوس دازه و همه چی نِه و دَس او سپرده. ^{۳۶} هرکسی که و گُر ایمو داره، حیات ابدی داره؛ اَمّا کسی که دِ گُر اطاعت نمی که، حیات نِه نِمینه، بَلکَم عَضو خدا و ری او می مونه.»

عیسی و زینّه سامری

١ وَخْتی عیسی خداوند فَمِس که علماى فرقه فریسی اِشْتَفَتِنِ کِه عیسی بیشتر دِ یحیی شاگرد دازه وَ تَعْمیدِش مَنّه ٢ (شاگردیا عیسی تَعْمید میدَن نَه خُوش)، ٣ یهودیه نِه ترک کِرد و دُواره و جَلیل وِرگشت. ٤ و او می بایس دِ ولاتِ سامِرِه رد بُوئَه. ٥ پس و شهرى دِ سامِرِه و نُوم سُوخار رَسِس، نَزیکَه قِطعه زمینی کِه یعقوب و گر خُوش یوسف دِئى. ٦ چاه یعقوب دِ اوچه بی و عیسی شَکت دِ سفر دِ لُوء چاه نِشِس. حدود ساعتِ دُواره ظُهر بی.

٧ دِ اِبی مَوقِع، زنی دِ مَرْدْمُونِ سامِرِه سی گَشینِه آو اوما. عیسی وِش گُت: «تُلکی آو و مه به»، ٨ سی یکه شاگردیاش سی خَرینِه خوراک و شهر رَتینى. ٩ زینّه سامری و او گُت: «چَطُورَه تو که یهودی اِبی، دِ مه که زنی سامری ام آو می حای؟» سی یکه یهودیا و سامریا آمَد و شُد نمی گَن. ١٠ عیسی دِ جُئو گُت: «آر دِ چینیکه خدا بلا عَوْض پیشگش مَنّه خُور داشتی، وَ دُونِسی چه گسی دِ تُو آو می حای، تُو خُوت دِش می حاسی، وَ تُو آو حیات می دَ». ١١ زینّه و او گُت: «ا آقا، دَلَم ناری وَ چاه قیل آ، اوسه آو حیات دِ کجا میاری؟ ١٢ مَر تو دِ بُو اِیما یعقوب گِپتری که اِبی چانه و اِیما دَ، و خُوش و گُریاش و گله یاش دِ و می خَرَدِن؟» ١٣ عیسی گُت: «هر که دِ اِبی آو مَحُورَه، هَنی تِشَنه مَوئَه. ١٤ اَمّا هر که دِ او آو که مه و او بَئِم بُحُورَه، دُواره هَرگِز تِشَنه نِمَوئَه، بَلکم آوپی که مه و او مِئِم دِ او چَشِمئى مَوئَه که تا و حیات ابدی قُل می زَنه». ١٥ زینّه وِش گُت: «ا آقا، دِ اِبی آو مه ب، تا دَ تِشَنه نُوم وَ دَ سی گَشینِه آو و اِیچه نیام». ١٦ عیسی گُت: «رُو، مِیرَتِ حِنَا کُ وَ وِرگِرد». ١٧ زینّه جُئو دَ: «مِیرَه نارِم». عیسی گُت: «راس مئی که مِیرَه ناری، ١٨ سی یکه پنج مِیرَه داشتیه وَ و هم که ایسه داری، می رت نی. او چیئى کِه گُتی راس آ!» ١٩ زینّه و او گُت: «ا آقا، مِئینِم که نبی هِیسی. ٢٠ بُوآیا اِیما دِ اِبی کُ پَرستِش می کِردن، اَمّا شِما مُئیت جاپی که دِ و بایس پَرستش کِرد اورشلیم آ». ٢١ عیسی گُت: «ا رَ، باور کُ، زِمونى می رَسَه که بُوآنَه، نَه دِ اِبی کُ پَرستش می کیت، نَه دِ اورشلیم. ٢٢ شِما او چینه که نمی شناسیت می پَرسیت، اَمّا اِیما او چینه که می شناسیم می پَرسیم، سی یکه نجات و واسطه قوم یهود میا. ٢٣ اَمّا زِمونى می رَسَه، و هِه ایسه رَسِسَه، که پَرستندیا حقیقی، بُوآنَه دِ روح وَ دِ حقیقت می پَرسن، سی یکه بُوآ جویا چنی پَرستند یابی آ. ٢٤ خدا

روح آ و پرستندیش بایس اونِه دِ روح و دِ حقیقت بَرسِن. «^{۲۵} زینَه وش گت: «دُونِم که مسیح موعود می آیه؛ وَختی او بیا، همه چینِه سی ایما دیاری می گه.» عیسی و او گت: «مه که وا تو قِصَه می کم، هه اونم.»

^{۲۷} هه دِ او دم، شاگردیا عیسی دِ رَرسِن و بلاجیش اوما که وا زنی قِصَه می گه. اما هیچکم نپرسین «چی می حای؟» یا «سی چی وا و قِصَه می کی؟»^{۲۸} اوسه زینَه کِبَرش نیا و جا و شهر رت و و مردم گت: «بیایت پیایی نه بینیت که هر چی تا ایسه کردیمی، و مه گت. موئه ایی شخص مسیح موعود با؟»^{۳۰} پس ونو دِ شهر اومان و در، و ته عیسی رائی بین.

^{۳۱} دِ ایی مینه، شاگردیا دِ او خواهشت کردن، گتِن: «استاد، چپی بُخور.»^{۳۲} اما عیسی وش گت: «مه خوراکِ سی خَرده دارم که شما دِ او چپی نُونیت.»^{۳۳} شاگردیا وا یک گتِن: «مَر کسی سیش خوراک اوردَه؟»^{۳۴} عیسی وش گت: «خوراک مه پِنآ که حاسه و که مِه کِل کِرذنه و جا بیارم و کار اونِه کامل انجوم بیَم.»^{۳۵} مَر ایی قِصَه نَشَنفَتیه که «چار ماهِ بیشترِ موسم درو نَمَنه؟» اما مه و شما مُم، چشیا تونِه واز بکیت و بینیت که هه ایسه کشتاریا آمادَه درو آن.^{۳۶} الان، دروگر مَر خُشه می سُونَه و محصولی سی حیات ابدی جَمع می گه، تا هَم و که می کاره و و که دِرو می گه وایک شاپی بکن.^{۳۷} دِ ایچه ایی حَرف دُرسَه آ که «یکی می کاره و یکی درو می گه.»^{۳۸} مه شمانه کِل کِرِدَم تا محصولی نه درو بکیت که دسترنج خوٹ نی. دیگرو سختی کشین و شما دسترنج و نونِه برداشت می کیت.»

^{۳۹} پس دِ دُم شهادت او زینَه که گتی «هر چیئی که تا ایسه کردیمی، و مه گت،» خلیا دِ سامریای ساکن او شهر و عیسی ایمو اوردِن.^{۴۰} وَختی او سامریا و ته عیسی اومان، دِ او حاسن تَشو بَمونَه. پس دو روز دِ اوچه مَن.^{۴۱} و خیلی یا هنی و خاطر اِشَنفَتیه حرفیاش ایمو اوردِن.^{۴۲} و ونو و او زینَه می گتِن: «ایسه د تَنیا سی خاطر حَرف تو ایمو نمیاریم، سی یکه حُومو حَرفیا اونِه گوش دِئیم و دُونیم که ایی پیا حقیقتا نجات دهنده دنیا آ.»

عیسی دِ مینه جلیل

^{۴۳} اوسه بعدِ او دو روز، عیسی دِ اوچه و جلیل رت،^{۴۴} سی یکه خُوش گتی که «نبی نه دِ دیار خُوش حُرمتی نی.»^{۴۵} هه که و جلیل رَسس، جلیلیا اونِه و گرمی قبول کِرِدِن، سی یکه ونو هم سی عید و اورشلیم رَتینی و او چیئی که عیسی دِ

اوچه کردی، دینی.

شفای گریه درباری

^{۶۷} اوسه گلی هنی و دیاتِ قانا دِ جلیل رت، هه اوچه که اونه شراو کردی. داوچه یکی دِ درباریا بی که گر مریضی دِ گفرناحوم داشت. ^{۶۸} هه که ایشنت عیسی دِ یهودیه و جلیل اومایه، جلدی و دیئیش رت و تمنا کرد که و هار بیایه و گر او نه شفا بئه، سی یکه گرش دِ حال مرگ بی. ^{۶۹} عیسی و او گت: «تا نیشونیا و معجزیا و عجایب نینیت، ایمو نیماریت.» ^{۷۰} او پیا و عیسی گت: «ا آقا، ورز یکه بجم بمیره، بیا.» ^{۷۱} عیسی و او گت: «رُو؛ گرت زنه می مونه.» او پیا گلوم عیسانه قبول کرد و و رافتا. ^{۷۲} هنی دِ ر بی که پاکارایش و پیشواز او اومان، گتن: «گرت حالش دازه خو مونه.» ^{۷۳} دِش پرسی: «د چه ساعتی ری و خوبی نیا؟» گتن: «دیروز، د ساعت یکِ بَعظهر طوء اونه راها کرد.» ^{۷۴} اوسه بو اقمس که یه هه او ساعتی بی که عیسی وش گتی: «گرت زنه می مونه.» پس خوش و گرد آله خوئش ایمو اوردن. ^{۷۵} یه دوئمین نیشونه و معجزی بی که عیسی موقعی که دِ یهودیه و جلیل اوما، انجوم ده.

۵

شفای پیا علیل

^۱ دِما چنی، عیسی سی یکی دِ عیدیا یهود، و اورشلیم رت. ^۲ د اورشلیم، د لِفِه «دروازه کاووه» حوضی آ که و زوونه آرامی که یهودیا وا و قصه می کِردن و نه «بیت حسدا» مئن و پنج ایوو داره. ^۳ د اوچه عده زیادی دِ مریضیا، چی کوریا، شلایا و مفلوجیا دراز می گشین. و چش و ر ژیل خردنه آو بین، ^۴ سی یکه گمو می کِردن هرز گلی فرشته ای دِ جانو خدا نازل مونه و اونه تکو مئه؛ و اولین کسی که دِما ژیل خردنه آو وارد حوض مونه، د هر مریضی که دازه شفا پیا می گه. ^۵ د اوچه، پیا بی که سی و هشت سال زمیگیر بی. ^۶ وختی عیسی اونه دِ اوچه دراز گشیه دی و اقمس که زمون زیادی آ و ای حال دُچار آ، د او پرسی: «آیا می حای شفا پیا بکی؟» ^۷ پیا علیل گت: «ا آقا، کسینه نارم که هه که آو و ژیل در میا، منه و مینه حوض بونه، و تا خومه و اوچه می رسنیم، یکی هنی ورز مه وارد آو بئه.» ^۸ عیسی و او گت: «وری، جُل وجات وردار و ر رو.» ^۹ او پیا هه جاورجا شفا پیا کرد و جُل و جاش ورداشت، و شروع کرد و ر رته.

او روز، شَبَات بی. ۱۰ پس یهودیا و پیا شفا گِرتَه گِتن: «امرو شَبَات آ و و تو جایز نی که جُل و جاتِ حمل بکی.» ۱۱ او جُئو دَه: «و که مِنه شفا د و مِه گت، ” جُل و جاتِ وردار و ر رُو.“» ۱۲ د او پُرسیین: «و که و تو گت جُل و جاته ورداری و ر رُوپی، کی بی؟» ۱۳ اما پیا شفا گِرتَه نُونس و کیه، سی یکه عیسی د مینه جمعیت گم بیئی.

۱۴ کمی بعد، عیسی اونَه د معبد پیا کِرد و و او گت: «ایسه که سیلامتی خوته و دَس اوردیه، د گنه نَک تا و حال گنتر دُچار نُوی.» ۱۵ او پیا رت و و یهودیا گت: «و که مِنه شفا د، عیسی آ.»

۱۶ و هه سی یه بی که یهودیا عیسانه اذیت می کِردن، سی یکه اپی کاریانه د روز شَبَات می کِرد. ۱۷ اما جُئو عیسی یه بی که «بُوا مِه هنی کار می گه، مِه هم کار می کم.» ۱۸ و اپی دَلیل، یهودیا بیشتر د دُمه یه بیئن که عیسانه بَگشن، سی یکه نه تِنیا شَبَاتنه می شکنا، بَلکم خدانه هم بوا خُوش می حَن و خُوشه وا خدا یکی می کِرد.

قُدَرَت و اقتدار گُر خدا

۱۹ عیسی وِشُ گت: «حقیقت و شِما مُئِم که گُر د خوش کاری نَتُوَنَه بکه مَر کاریایی که مینه بُواش انجُوم مئه؛ سی یکه هرچی بوا می گه، گُر هم می گه. ۲۰ سی یکه بوا، گِرَنه دوس دازه و هر چیئی که می گه و او نِشُو مئه. و کاریا گِپتر د یه هم و او نِشُو مئه تا شِگِفت زِیه بُوئیت. ۲۱ سی یکه هه اوطور که بوا مُردِیانه وِر میار و وِشُ زِیه اپی میوخشَه، گُر هم و هه اپی تَرْتیب و هر گه که باها، زِیه ای میوخشَه. ۲۲ بوا و کسی داوری نمیکه، بَلکم تَمُومَه داورینه و گُر سپرده. ۲۳ تا همه گِرَنه حُرْمَت بَکن، هه اوطور که بوا نِه حُرْمَت می گن. سی یکه و که گِرَنه حُرْمَت نمی گه، و بواپی که او نِه کِل کِرْدَه هم حُرْمَت نِنیایه. ۲۴ حقیقت و شِما مُئِم، هر که گُلُوم مِنه گوش بیز و و که مِنه کِل کِرْدَه ایمو بیاره، حیات ابدی دازه و و داوری نمایه، بَلکم د مرگ و زِیه اپی منتقل بیه. ۲۵ حقیقت و شِما مُئِم، زِمونی می رَسَه، بَلکم هه ایسنَه، که مُردِیا دَنگِ گُر خدانه می شُنوئن و ونونی که بَشنوئن، زِیه مُوئن. ۲۶ سی یکه هه اوطور که بوا د خُوش حیات داره، و گُر هم عطا کِرْدَه که د خُوش حیات داشت و وئه، ۲۷ و او اپی اقتدارنه دَنه که داوری هم بَگه، سی یکه گُر انسان آ. ۲۸ د اپی قِصَه یا شِگِفت زِیه بُوئیت، سی یکه زِمونی می رَسَه که گِرد و ونونی که د قُورن، دَنگِ گُر می شُنوئن و و دَر می آین.

^{۲۹} وُونُوْنِ كِه خُوِي كِرْدِه بَان، زَنَه مَوْتَن سِي حِيَات. وَ وُونُوْنِ كِه گَنِي كِرْدِه بَان، زَنَه مَوْتَن سِي دَاوَرِي. ^{۳۰} مِه دِ خُوم كَارِي نُونِم بَكَم، بَلَكَم بِنَا وَ اُو چِي كِه مِي شُونِيم دَاوَرِي مِي كِم وَ دَاوَرِي مِه عَادَلُونَا، سِي يِكِه دِ دُم يِه نِيَسِم كِه حَاسْتَه خُومِه اَنجُوم بِيَم، بَلَكَم دِ دُم پِنَاَم كِه حَاسْتَه وَ كِه مِئِه كِل كِرْدِنِه اَنجُوم بِيَم.

شاهدتيا عيسى

^{۳۱} «آر مِه خُوم، وَ خُوم شَاهَدَات بِيَم، شَاهَدَاتِم اَعْتَبَارِي نَاَزَه. ^{۳۲} اَمَّا يَكِي هَنِي هِي كِه وَ مِه شَاهَدَات مِيَه وَ دُونِم شَاهَدَاتَش دِ بَاَزَه مِه مُعْتَبَرِ آ. ^{۳۳} اَلْوَت بِيَمَا گَسُونِي نِه وَ تِه يَحِي يَكِل كِرْدِيَت وَ اُو وَ حَقِيَقَت شَاهَدَات دِ. ^{۳۴} نِه يِكِه مِه شَاهَدَات اِنْسَانِه قَبُول بَكَم، بَلَكَم اَبِي قِصَه يَانِه مِيَم تَا نَجَات پِيَا بَكِيَت. ^{۳۵} يَحِي چِرَاغِي بِي سُوَزَان وَ دِرَخْشَان، وَ شِيَمَا حَاسِيَت مَدْتِي دِ نِيرِش خُوش بَايَت. ^{۳۶} اَمَّا مِه شَاهَدَاتِي گِيْتَر دِ شَاهَدَات يَحِي دَارِم، سِي يِكِه كَارِيَايِي كِه بُوَا وَ مِه سِپُرْدِه تَا اَنجُوم بِيَم، يِعْنِي هِه اِي كَارِيَايِي كِه مِي كِم، خُوشُو وَ مِه شَاهَدَات مِيَمَن كِه مِئِه بُوَا يَكِل كِرْدِه. ^{۳۷} وَ هِه اُو بُوَاي كِه مِئِه كِل كِرْدِه، خُوش وَ مِه شَاهَدَات مِئِه. شِيَمَا هَرگِز دَنگِه اَوْنِه نَشْتَفْتِيَتِه وَ رِي اَوْنِه نِيَتِيَه ^{۳۸} وَ كَلُوم اُو دِ شِيَمَا سَاكِن نِي، سِي يِكِه وَ يَكِل كِرْدِه اُو اِيْمُو نَارِيَت. ^{۳۹} شِيَمَا نُوَشْتَه يَا مَقْدَس نِه مِي جُورِيَت، سِي يِكِه خِيَال مِي كِيَت وَ وَاَسْطَه وَنُو، حِيَات اَبْدِي دَارِيَت، دِ حَالِي كِه هِه اَبِي نُوَشْتَه يَا وَ مِه شَاهَدَات مِيَمَن. ^{۴۰} اَمَّا نَمِي حَايَت وَ تِه مِه بِيَايَت تَا حِيَات وَ دَس بِيَارِيَت.

^{۴۱} «مِه جَلَالِ دِ اِنْسَانِيَا قَبُول نَمِي كِم، ^{۴۲} اَمَّا شِمَانِه خُو مِي شِنَاسِم كِه مَحَبَت خَدَانِه دِ دِل نَارِيَت. ^{۴۳} مِه وَ نُوْم بُوَا خُوم اُوَمَامَه، وِلِي شِيَمَا مِئِه قَبُول نَمِي كِيَت. اَمَّا آر يَكِي هَنِي وَ نُوْم خُوش بِيَايَه، وَنِه قَبُول مِي كِيَت. ^{۴۴} چَطُور مِي نُونِيَت اِيْمُو بِيَارِيَت دِ حَالِي كِه جَلَالِ دِ يَكِ قَبُول مِي كِيَت، اَمَّا دِ دُمِه جَلَالِي كِه دِ خَدَاي يَكُونَه بُوَوَه، نِيَسِيَت؟ ^{۴۵} گِمُو نَكِيَت مِيَمَن كِه دِ بَرَاوَر بُوَا، شِمَانِه مَتَهَم مِي كِم؛ مَتَهَم كِنْدَه شِيَمَا مُوسَى آ، هِه وَ كِه وَ وَ اَمِيَد بَسْتِيَتِه. ^{۴۶} سِي يِكِه آر مُوسَايَه تَصْدِيَق مِي كِرْدِيَت، مِئِه هِم تَصْدِيَق مِي كِرْدِيَت، سِي يِكِه اُو دِ بَاَزَه مِه نُوَشْتَه. ^{۴۷} اَمَّا آر نُوَشْتِيَا اَوْنِه بَاوَر نَارِيَت، چَطُور قِصَه يَا مِئِه نُونِيَت بَاوَر بَكِيَت؟»

٦

بَرَكْت دِيَنِه پَنج نُو وَ دُو مَاهِي

^۱ دِيْمَا چَنِي، عِيَسِي وَ اَوْلَانِه دِرِيَاچَه جَلِيل كِه هِه اُو دِرِيَاچَه تِيرِيَه آ، رَت.

۲ گروه زیادی دِ دُمه او رائی بیئن، سی یکه نیشونه یا وَ مُعْجَزَايِي که عیسی وا شفای مَرِيضِيَا انجُوم می‌ده، دیئینی. ۳ پس عیسی دِ بِناری په کُ بالا رت و وا شاگردیاش دِ اوچه نیشس. ۴ عید پَسَخِ یهود نَزیک بی. ۵ وَختی عیسی سیل کِرد وَ دی که عِدَه زیادی والاش میان، و فیلیپس گت: «دِ کجا نُو بخریم تا یَنُو بُحورن؟» ۶ عیسی یینه گت تا اونه اِمِتْحُو بکه، سی یکه خُوش خُو دونس چی می‌حایبکه. ۷ فیلیپس جُئو ده: «شش ماه دَسْمَزَه په کارگر هَم بئیم نُو بخریم هَم کِفافشونَه نمی‌گه، حتی آر هر گُمَشُ تَنیا گمی بُحورن.» ۸ یکی هَنی دِ شاگردیا و نوم آندریاس، که پَرار شَمعون پَطْرُس بی، و اوگت: ۹ «گری، ها ایچه که پنج نُون جُو و دو ماهی داره، اما یه کجا و اِی مَرِدِم بُر می‌گه؟» ۱۰ عیسی گت: «مَرِدِمِنَه بَنشونیت.» دِ اوچه سُوژلنی زیادی بی. پس ونو که نیشسن، نَزیک پنج‌هزار پیا بیین. ۱۱ اوسه عیسی نونیانه گرت، و بعد شکرگزاری، مینه نیشسیا قس کِرد، و ماهیانه هم، و مقداری که حاسن. ۱۲ وَختی سیر بیئن، و شاگردیا گت: «حیرده نونیا باقی‌مَنه نه جمع بکیت تا چپی هَدَر نَرْتَه.» ۱۳ پس ونونه جمع کِردن و دِ حیردیا باقی‌مَنه او پنج نُون جو که مَرِدِم خَرْدینی، دُوازه سَلَه پُر بی.

۱۴ مَرِدِم وا دیئینه اِی نیشونه وَ مُعْجَزَه که عیسی انجُوم ده، گتن: «و راسی که او هه او پَغْمَرَا که موسی گت بایس و جهان بیايه.» ۱۵ عیسی هه که فَمِس که قَصَب دَارَن اونه بیزن، و زور پاتشا بگن، اوچه نه ترک کِرد و گلی هَنی تَنیا و کُ رَت.

رَرْتِنَه عیسی وری او

۱۶ دَم ایوازه، شاگردیاش والا دریاچه و هار اومان ۱۷ و سوار قایق بیئن، و اولانه دریاچه، و طرف شَهْرِ گَفَرناحوم رائی بیئن. هوا تاریک بیئی، اما عیسی هَنی و ته ونو نیومائی. ۱۸ دِ اِی مینه، دریاچه تیفونی بی سی یکه بای سَخْتی میوما. ۱۹ وَختی و قَدِ په فَرَسَخِ دِ ساجل دیر بیئن، عیسانه دیئن که وری او ر میره و قایق نَزیک مَوْتَه. گِردش رَرْتِلَاق بین. ۲۰ اما عیسی وش گت: «مِنِم؛ زرتلاق نوئیت.» ۲۱ اوسه حاسن اونه سوار قایق بگن، که قایق هه او مَوْقع و جایی که عازمش بیئن، رَسَس.

نونى که زنه اِی مَنَه مه هیسم

۲۲ روز بعد، جماعتی که اولانه دریاچه مَنینی، فَمسن که به‌جز یه قایق، قایقی

هَنی دِ اوچِه نَویَه آ، و هم دونِسن که عیسی وا شاگردیاش سوار وَ نویی، بَلکم شاگردیا وَ تنیایِ رَتینی. ^{۲۳} اوسه قایقیا هنی دِ تیبریَه اومان وَ نَزیکِ جایی رَسین که ونو بعدِ شکرگزاری خداوند، نُو خردینی. ^{۲۴} وَختی مردمِ فَمسن که نه عیسی اوچته وَ نه شاگردیاش، وَ او قایقیا سوار بیئنِ وَ گفَرناحوم رَتِن تا عیسانه پیا بَگن.

^{۲۵} وَختی اونِه دِ او لاینه دریاچه پیا کِردن، وَ او گُتِن: «استاد، کی وَ ایچه اوماپیَه؟» ^{۲۶} عیسی جُئو دَه: «حقیقت وَ شِما مُئم، مِنه می جوریت نَه وَ خاطر او نِشونیا وَ مُعجزیایِ که دیتَه، بَلکم وَ خاطر او "نُو" که خردیت وَ سیر بیئیت. ^{۲۷} کار بکیت، اَمّا نَه سی خوراکِ که دِ بین میرَه، بَلکم سی خوراکِ که تا حیات ابدی باقی میمونَه، هه او خوراکِ که کُر انسانِ که مِنم وَ شِما مِنه. سی یکه وَ وِنآ که خدای بُوأ مُهر تأیید زَنه.» ^{۲۸} اوسه دِ او پُرسیین: «چی بکیم تا کاریا پسندیده خدانِه انجوم دِئوئیم؟» ^{۲۹} عیسی دِ جُئو گت: «کار پسندیده خدا وِنآ که وَ کِل کِردَه او ایمو بیاریت.» ^{۳۰} گُتِن: «چه نِشونه وَ مُعجزه ای وَ ایما نِشو میی تا وا دینه او وَ تو ایمو بیاریم؟ چی می کی؟» ^{۳۱} بُوایا ایما دِ بیاووَ مَنآ خردن، چَنو که دِ نوشته مقدس نوشته بیَه: "او دِ آسمو وَ ونو نُو دِ تا بُخورن." ^{۳۲} عیسی جُئو دَه: «حقیقت وَ شِما مُئم، موسی نوی که او نُونه دِ آسمو وَ شِما دَه، بَلکم بُوأ مِنه که نُونه حقیقینه دِ آسمو وَ شِما مِنه. ^{۳۳} سی یکه نُونه خدا هه وَ آ که دِ آسمو نازل بیَه، وَ دِ دنیا حیات مِنه.» ^{۳۴} پس گُتِن: «ای نُونه همیشَه وَ ایما ب.» ^{۳۵} عیسی وِش گت: «نونِ که زِنه ایی مِنه مه هیسم. هرکه وَ ته مه بیایه، هَرگَز گُسنه نِموئه، وَ هرکه وَ مه ایمو بیاره هَرگَز تِشنه نِموئه. ^{۳۶} ولی چَنو که وَ شِما گُتم، هرچن مِنه دیئیتَه، اَمّا ایمو نیاریت. ^{۳۷} تَموم او چیئی که بُوأ وَ مه بیَه، وَ ته مه می آیه؛ وَ هر که وَ ته مه بیا، اونِه هَرگَز دِ خوم دیر نمی کم. ^{۳۸} سی یکه دِ آسمو وَ هار نیومامَه تا وَ حاس خوم عمل بکیم، بَلکم اومامه تا حاستَه وَ که مِنه کِل کِردَه وَ انجوم بَرسنم. ^{۳۹} وَ حاستَه وَ که مِنه کِل کِردَه پِنآ که دِ او کسونی که او وَ مه دِنه، هیچ گُمینه دِ دَس نِئم، بَلکم وَ نُونه دِ روز قیامت زَنه بکیم. ^{۴۰} سی یکه اراده بُوأ مه پِنآ که هر که وَ کُر سیل بکه وَ وَ او ایمو بیاره، حیات ابدینه دارَه، وَ مه دِ روز قیامت اونِه زَنه می کم.»

^{۴۱} اوسه یهودیا دِ بارَه او شروع وَ غَرغَر کِردن، سی یکه گتی «مِنم او نُونی که دِ آسمو نازل بی.» ^{۴۲} می گُتِن: «مَر ایی پیا، عیسی کُر یوسف نی که ایما بُوأ وَ داشه می شناسیم؟ پس چَطور مُئه "دِ آسمو نازل بیمه؟"» ^{۴۳} عیسی دِ جُئوش گت:

«وا يَكْ غُرْعَر نَكَيْت. ^{٤٤} هيشكه نميتونه و ته مه بيا مَر يَكه بُوایِ که مِنْه کِل کِرْدَه اونه بَکَشَه، وَ مه دِ رُوَز قِيَامَت اونه زَنَه مِي کِم. ^{٤٥} دِ نُوَشْتِه يَ پَغْمَرِيَا اُومَايَه که ”همه دِ خدا تعليم مِي رَن.“ پس هر که دِ بُوَا بَشَنَوَه وَ دِ او تعليم بِي رَ، وَ ته مه مِي آيَه. ^{٤٦} نه يَكه کسی بُوَانَه دِيئُوَنَه، مَر او کسی که دِ خدا؛ او بُوَانَه دِيئَه. ^{٤٧} حَقِيَقَت وَ شِمَا مُئِم، هرکه ايمُو دَاَرَه، حَيَات اَبَدِيَنه دَار. ^{٤٨} نُونِي کِه زَنَه اِي مِيَنَه مه هيسِم. ^{٤٩} بُوَايَا شِمَا، مَتَانَه کِه دِ آسَمُو مِيوَمَا دِ بِيَاوُو حَرْدِن، وَ وا اِي حَال مُرْدِن. ^{٥٠} اَمَا يِنَا اُو نُونِي که دِ آسَمُو نَازِل مُوَنَه تَا هَر که دِ وَ بَحُوَرَه، نَمِيَرَه. ^{٥١} مه هيسِم او نُونِي کِه زَنَه اِي مِيوَحْشَه نُونِي کِه دِ آسَمُو نَازِل بِي. هرگه دِ اِي نُو بَحُوَرَه، تَا اَبَد زَنَه مِي مُوَنَه. نُونِي که مه سِي حَيَات دُنِيَا مِيَم، بَدَن مِيَنَه.»

^{٥٢} پس جَدَال سَخْتِي دِ مِيَنَه يَهُودِيَا دَر گِرْت که «اِي پِيَا چَطُوَر نُوَنَه بَدَنَه خُوَشَه وَ اِيْمَا بِيَه تَا بَحُوَرِيْم؟» ^{٥٣} عيسِي وَشُ گُت: «حَقِيَقَت وَ شِمَا مُئِم، که تَا بَدَن گُر اَنَسَانَه نُحُوَرِيَت وَ خِيَن اونه نَنُوَشِيَت، دِ خُوَتُو حَيَات نَارِيَت. ^{٥٤} هرکه بَدَن مِيَنَه بَحُوَرَه وَ خِيَن مِيَنَه بَنُوَشَه، حَيَات اَبَدِي دَاَرَه، وَ مه دِ رُوَز قِيَامَت اونه زَنَه مِي کِم. ^{٥٥} سِي يَكه بَدَن مه حَرْدِنِي حَقِيَقِي وَ خِيَن مه آشَامِيْدِنِي حَقِيَقِي آ. ^{٥٦} کسی که دِ بَدَن مه مُحُوَرَه وَ خِيَن مِيَنَه مِي نُوَشَه، دِ مه سَاکِن مُوَنَه وَ مه دِ او. ^{٥٧} هِه او طُوَر که بُوَا، بُوَا اِي کِه هَمِيَشَه هِي، مِنْه کِل کِرْدَه وَ مه وَ بُوَا زَنَه آم، هِه او طُوَر هَر که دِ مه مُحُوَرَه هَم، وَ مه زَنَه مِي مُوَنَه. ^{٥٨} يِنَا نُونِي که دِ آسَمُو نَازِل بِيَه؛ نه چِي او نُونِي کِه بُوَايَا شِمَا حَرْدِن، وَ وا اِي حَال مُرْدِن؛ بَلْکَم هر گه دِ اِي نُو بَحُوَرَه، تَا اَبَد زَنَه مِي مُوَنَه.» ^{٥٩} عيسِي اِي حَرْفِيَانَه زِمُونِي گُت که دِ کَنِيَسَه اِي دِ کَفَر نَا حُو م تعليم مِي دَه.

اعتراف پطرس

^{٦٠} خيلي دِ شاگردِيَاش وَ اِشْتَفْتِيَنَه اِي حَرْفِيَا گُتِن: «اِي تعليم سَخْت آ، چه کسی مِي نُوَنَه اونه قَبُول بَگَه؟» ^{٦١} عيسِي، آگَا دِ يَكه شاگردِيَاش دِ اِي بارَه غُرْعَر مِي کِن، وَشُو گُت: «آيَا اِي قِصَه مه، وَتُ بَر حَرْد؟» ^{٦٢} پس آر گُر اَنَسَانَه بِيْنِيَت که وَ جَاي اَوَّل خُوَش بَالَا مِيَر، چِي مِي کَيْت؟ ^{٦٣} رُوَح خُدا آ که حَيَات مِيَنَه؛ جِسْمِيَنَه فَايْدَه اِي نِي. قِصَه يَايِي که مه وَ شِمَا گُتِم، رُوَح وَ حَيَات آ. ^{٦٤} اَمَا بَعْضِي دِ شِمَا هِيِي که ايمُو نِمَارِن.» سِي يَكه عيسِي دِ اَوَّل دُونِس چه گُسُونِي ايمُو نِمَارِن وَ کِيَه که اونه تَسْلِيْم دُشْمَه مِي گَه. ^{٦٥} وَ عيسِي گُت: «سِي يَه وَ شِمَا گُتِم که هيشكه نميتونه وَ ته مه بِيَايَه، مَر يَكه دِ طَرَف بُوَا وَ او عَطَا بِيُوَنَه.»

٦٦ دِ اِی زمو، خِیلی دِ شاگردِیاش وِرگِشتِن، وَ دَ اَوِنِه هُمِرايِ نَکِرِدِن. ٦٧ پَس عِیسی وَ او دُوازَه نَفر گُت: «اِیا شِما هَم مِ حَایت رُوثِیت؟» ٦٨ شَمعون پَطْرُس جُئو دَه: «اِ آقا، اِیما، وَ تِه کِی رُوبِیم؟ حَرفِیا حَیات اَبَدی هَا وَ تِه تُو. ٦٩ وَ اِیما اِیْمُو اُورِدِیمَه وَ فَمِسیْمَه کِه تونی او قَدوسِ خِدا.» ٧٠ عِیسی وَشُ جُئو دَه: «مَر شِما دُوازَه نَفرِنِه مِه اِنْتخاب نَکِرِدِمَه؟ وَ اِی حَال، یِکِی دِ شِما اِبلِیسی آ.» ٧١ بَحِث حَرفِش وَ یهودا، گُر شَمعون اَسْخَرِیوطی بَی، سِی یِکِه وَ کِه یِکِی دِ او دُوازَه نَفرِی، مِ رَت کِه عِیساِنِه تَسْلِیم دُشِیمَه بَگَه.

٧

عِیسی وَ عِید دُوازیَا مِیرَه

١ دِما یِه، عِیسی مُدَتی دِ وِلات جَلِیل مِ گِشت، سِی یِکِه نِمی حَاس دِ وِلاتِ یَهُودِیَه بَمَوَنَه، سِی یِکِه سَرُون یَهُود دِ دُمِه کِشْتِنِش بَیْن. ٢ وَخْتِ عِید دُوازیَا کِه دِ عِیدِیا یَهُود بَی، نَزِیک بَی، ٣ بَرانِه عِیسی وَ او گِئِن: «اِیچِه نِه تَرک کُو وَ وَ یَهُودِیَه رُو تا شاگردِیات کَاریایِی نِه کِه مِ کِی بَیْن، ٤ سِی یِکِه هَرگِه باها بَشناسِنش، دِ پَنهُونی کَار نَمِیگَه. تُو کِه اِی کَاریانِه مِ کِی، خُوبِ وَ دَنیا نِشُو بِه.» ٥ سِی یِکِه حَتی بَرانُوشِ هَم وَ او اِیْمُو نِیو اُورِدِینی. ٦ پَس عِیسی وَشُ گُت: «هَنی وَقَتِ مِه نَرَسَسَه، اَمّا سِی شِما هَر وَقَتِ مَناسَبِ آ. ٧ دَنیا نَمِیئُوئَه دِ شِما مَتَنفَر بُوئَه اَمّا دِ مِه نَفرت دَارِه، سِی یِه مِه شَاهداتِ مِئَم کِه کَاریاش گَنَه. ٨ شِما خُوبُ سِی عِید رُوبِیت، مِه وَ اِی عِید نِیام، سِی یِکِه وَقَتِ مِه هَنی نَرَسَسَه.» ٩ یِنِه گُت وَ دِ جَلِیل مَن.

١٠ اَمّا دِما وَ کِه بَرانُوشِ سِی او عِید رَتِن، خُوشِ هَم رَت، اَمّا نِه اَشکارا بَلکَم دِ پَنهُونی. ١١ پَس یَهُودِیا، دِ مَوقِع عِید دِ فِتراقِ اُو بَیْن وَ مِ پُرسِیْن: «او پِیا کِجَانَه؟» ١٢ وَ دِبارَه او دِ مِینِ مَرَدِمِ پِچِ پِچِ زیادِی بَی. بَعْضِیا مِ گِئِن: «پِیا خُوبِی یِه.» اَمّا قَری هَنی مِ گِئِن: «نَه! بَلکَم مَرَدِمِنِه گَمرا مِ کِه.» ١٣ وَ اِی حَال، سِی یِکِه دِ یَهُودِیا رَلَشُ مِ رَت، هِیشکِه دِ بارَه او اَشکارا قِصَه نَمِ کِرِد.

١٤ وَخْتِ نِصْمِی دِ عِید گُذِشتی، عِیسی وَ صَحْن مَعْبَدِ اُوما وَ شُروع کِرِد وَ تَعْلِیم دِئَه. ١٥ یَهُودِیا شِگِف زِیَه بَیْن، مِ پُرسِیْن: «اِی پِیا کِه دِ شَرِیعتِ دَرَسِ نَحَنَه، چَطُور مِ تُوئَه چِنِی عِلْمِی دَاشْتُوئَه؟» ١٦ عِیسی دِ جُئو وَنُو گُت: «تَعْلِیمِیا مِه دِ خُومِ نِی، بَلکَم دِ او کَسِیَه کِه مَنِه کِل کِرِدَه. ١٧ آر کِسی وَ رَاسِی باها حَاسْتَه خِداِنِه وَ عَمَلِ بَیارَه، مِ فَمَه کِه اِی تَعْلِیمِیا دِ خِدا اِیا مِه دِ خُومِ مِئَم. ١٨ وَ کِه دِ خُوشِ

مُتَّه، دِ دُْمِه جِلَالِ حُشَّه اَمَّا وَ كِه خواهان جِلَالِ او كِسي اَ كِه اونه كِل كِرْدَه، راسگو اَ و دِ او هيچ ناراسي ني. ^{۱۹} آيا موسى شَرِيْعَتِنِه وَ شِما نَدَه؟ اَمَّا هيچ گم دِ شِما وَ او عمل نَمي گه. سي چي كمر وَ قتل مِه بَسْتِيْتَه؟» ^{۲۰} مَرْدِمِ جُئو دَن: «تُو ديوزيه آي! كيه كه دِ دُْمِه كَشْتِنِه تُو با؟» ^{۲۱} عيسي دِ جُئو وَ نو گت: «مِه يه معجزه كِرْدِم وَ شِما كِرْدِت دِ وَ شِگِف زِيَه بئيت. ^{۲۲} حَكَمِ خَتَنِه نِه وَ شِما موسى دَ - اَلَوْتِ ابي حُكَمِ نَه دِ موسى بَلَكَمِ دِ بو اَيَا قُومِ بي - وَ و ابي اساس، دِ رُوزِ شَبَاتِ هم، شِما گِرِيَانِه خَتَنِه مي كيت. ^{۲۳} پس اَر ايم دِ رُوزِ شَبَاتِ هم خَتَنِه مُوئَه تا شَرِيْعَتِ موسى نَشَكِيَه، سي چي تَش مِيرِيْتِ دِ يِكِه گِرْدِ بدن آيمي نِه دِ رُوزِ شَبَاتِ شَفَا دَم؟ ^{۲۴} وَ ظاهر داوري نَكِيْت، بَلَكَمِ وَ حَقِ داوري بَكِيْت.»

^{۲۵} اوسه، قَرِي دِ مَرْدِمِ اورشليم گُتِن: «اَيَا يَه هِه وَ ني كه قَصْتِ كَشْتِنِش دَارَن؟ ^{۲۶} بِنِيْتِ چَطُورِ اَشْكَارَا قِصَه مي گه وَ او هيچ نِمُنْ! يَعْنِي مَمَكْنِه گَبِيَا قُومِ وِراسي قِمِسَه بان كه وَ هِه او مَسِيحِ موعود آ؟ ^{۲۷} اِيْمَا دُونِمِ ابي پيا دِ كجا اُومايَه، دِ حَالِي كِه وَ خَتِي مَسِيحِ بِيَايَه، كِسي نُنْتَه دِ كجا اُومايَه.» ^{۲۸} اُوسَه عيسي مُوقِعِ تَعْلِيمِ دِ مَعْبِدِ، وَ دَنگِ بِلِنِ گت كه: «مِنِه مي شِنَاسِيْتِ وَ دُنِيْتِ دِ كِجَانِمِ. اَمَّا مِه دِ جَانِو حُومِ نِيُومَامَه. وَ كه مِنِه كِل كِرْدَه، حَقْ آ؛ وَ شِما اُونِه نَمي شِنَاسِيْتِ. ^{۲۹} اَمَّا مِه اُونِه مي شِنَاسِمِ، سي يِكِه مِه دِ اُونِمِ وَ او مِنِه كِل كِرْدَه» ^{۳۰} پس حَاسِنِ بُنِنِشِ دِ گير، اَمَّا هِيَشَكِه وَ او دَسِ دِرَازِ نَكِرْدِ، سي يِكِه سَاعَتِ او هَنِي نَرَسِي. ^{۳۱} وَ ابي حَالِ، خِيَلِيَا دِ او مَرْدِمِ وَشِ اِيْمُو اُورِدِن. وَ نو مي گُتِن: «مَر وَ خَتِي مَسِيحِ موعود بِيَايَه، بِيَشْتِرِ دِ ابي پيا نِشُونَه وَ مَعْجَزَه نِشُو مَتَّه؟»

^{۳۲} وَ گوشِ عِلْمَايِ فَرَقَه قَرِيبي رَسِسِ كه مَرْدِمِ دِ بارَه او چني پِيچِ پِيچِ مي كِنِ. پس سُرُونِ كَاهِنِيَا وَ فَرِيَسِيَا، نِگَبُونِيَا مَعْبَدِنِه كِل كِرْدِنِ تا اُونِه بِيَرَن. ^{۳۳} اُوسَه عيسي گت: «مُدْتِ گَمِي هَنِي وَ شِما هِيَسِمِ، وَ اُوسَه وَ تَه وَ كِه مِنِه كِل كِرْدَه مي رَمِ. ^{۳۴} وَ فِتْرَاقِ مِه مِفْتِيْتِ اَمَّا مِنِه پيا نَمي كِيْت؛ وَ دِ اوچَه كه مِه هِيَسِمِ، شِما نَتُونِيْتِ بِيَايْت.» ^{۳۵} پس يهُودِيَا وَ اَيَكِ مي گُتِن: «ابي پيا كجا مي حَا رُوئَه كه اِيْمَا نَمي تُونِمِ اُونِه پيا بَكِيْمِ؟ مَرِ مي حَا وَ تَه يهُودِيَايِ كِه دِ مِيْنِ يُونَانِيَا پَخْشِ پِلَا بِيْنَه رُوئَه وَ يُونَانِيَا نِه تَعْلِيمِ بِيَه؟ ^{۳۶} مَنظُورِشِ چي بي كه گت "وَ فِتْرَاقِ مَنِيتِ، اَمَّا پِيَامِ نَمِيكِيْت؛ وَ دِ اوچَه كه مِه هِيَسِمِ، شِما نَمي تُونِيْتِ بِيَايْت"؟»

نَهْرِيَا آو حِيَايَاتِ

^{۳۷} دِ رُوزِ آخِرِ كه رُوزِ گَپِ عِيدِ بي، عيسي اِسَا وَ او دَنگِ بِلِنِ گت: «هَرَكِه

تِشَنَه آ، وَ تَه مِه بِيَا وَ بَنُوشَه. ^{۳۸} هرکه وَ مِه ايمُو بيارَه، هه او طور که نوشتَه مقدس مُئَه، دِ دِلِ او نهريا اوي جاري مُوئَه که حيات مئَه. ^{۳۹} ابي قِصَنَه دِ بارَه روح خدا گُت، که وَنُونِي که وَ او ايمُو بيارَن، اونَه پيا مي کِن؛ سي يِکه روح القدس هَنِي عطا نويئِي، سي يِکه عيسي هَنِي جلال پيا نَکَردي.

دو دَسِه ابي ما بين مردم دِ بارَه عيسي

^{۴۰} قَرِي دِ جماعت، وَا اِسْتَفْتِنَه ابي حَرْفِيَا گُتَن: «و راسي که ابي پيا هِه او پيامِبرِ موعود آ که موسي گُتَه.» ^{۴۱} گَسِيَا هَنِي مي گُتَن: «مسيح موعود آ.» اَمَا گروهِي هَنِي مي پُرسِيين: «مَه مَسِيح موعود دِ جليل مي آيه؟» ^{۴۲} مَر نُوشتَه مقدس نَگُتَه که مَسِيح دِ نَسَلِ داوود پاتشاه آ وَ دِ بِيْتِ لِحْم، دِيَا تِي که داوود دِ او زَنَه ابي مي كِرْد، ظهور مي گَه؟» ^{۴۳} پَس دِ بارَه عيسي ما بين مردم دُو دَسِه ابي اُفتا. ^{۴۴} قَرِي مي حاسِن اونَه اسير بَگَن، اَمَا هيشكَه وَ او دَسِ دِرَاز نَکَرْد.

^{۴۵} پَس نِگَبُونِيَا مَعْبَد، وَ تَه سَرُونِ كَاهِنِيَا وَ قَرِيسِيَا وَرِگَشْتِن. وَ وِنُو دِشُ پُرسِيين: «سي چي اونَه نِيوِردِيْت؟» ^{۴۶} نِگَبُونِيَا جُئُو دَن: «تا ايسَه، كسي چي ابي پيا قِصَه نَکَرْدَه!» ^{۴۷} پَس قَرِيسِيَا گُتَن: «مَر شِما هِم فَرِيو حَرْدِ بَتَه؟» ^{۴۸} مَه دِ گُپِيَا قَوْمِ يَا قَرِيسِيَا كسي هِي كِه وَ او ايمُو اُورِدُوئَه؟ ^{۴۹} اَلَوْتِ كِه نَه! اَمَا ابي مردم كِه چي دِ شَرِيْعَتِ نُوئَن، مَلْعُونَن.»

^{۵۰} نِيقُودِيْمُوس، كِه جِلُوتِرِ وَ تَه عِيسِي رَتِي وَ يَكِي دِ وِنُو بِي، گُت: ^{۵۱} «آيا شَرِيْعَتِ اِيْمَا، بَدُونِ يِكِه اَوَّلِ حَرْفِيَا كَسِيْنَه بَشَنُوَه وَ بَقَمَه كِه چي مي كِه، وَ نِه مَكُومِ مي گَه؟» ^{۵۲} دِ جُئُو گُتَن: «مَر تُو هِم جَلِيلِي اِي؟ بَرَسِي كُ وَ بَتِيْنِ كِه هِيچِ پَعْمَرِي دِ جَلِيلِ وَرِنَسَايَه.» ^{۵۳} بَعْدِ هَر گُومِ وَ حُونَه خُوشُو رَتِن.

۸

۱) اَمَا عِيسِي وَ كُ زِيئُو رَت.

بخشي ينه زينا زناكار

^۲ صُوبِ شَفَق، عِيسِي دُوارَه وَ صَحْنِ مَعْبَدِ اُوما. دِ اُوچَه مردم همه وَ گِرِدِ او جَمِ بِيين؛ وَ او نِشَس، وَ وَ تَعْلِيْمِشْ مَشغُولِ بِي. ^۳ دِ ابي مَوْع، مَعْلَمِيَا توراتِ وَ عِلْمَايِ فَرَقَه قَرِيسِي، زِنِي نِه كِه دِ حِينِ زِنَا گِرِيتِنِي، اُورِدِن، وَ وَ نِه دِ مِيْنَه مردمِ نِيان، ^۴ وَ وَ عِيسِي گُتَن: «استاد، ابي رَدِ حِينِ زِنَا گِرِفْتارِ بِيَه.» ^۵ موسي دِ شَرِيْعَتِ وَ اِيْمَا حَكْمِ كِرْدَه كِه اِيچُورِ زِنِيَا سَنگَسارِ بُوئَن. ايسَه، تُو چي مُئِي؟» ^۶ يِنَه گُتَن تا

اونِه اِمْتَحُو بکن و دَس پیچکی سی متهم کِردِنش پیا بکن. اما عیسی سر و زیر وَن، و وا کِلیکش ری زمی می نوشت. ^۷ اما سی یکه ونو هه اوطور دِ او سؤال می کِردن، عیسی سر بِلن کِرد و وِشُو گت: «دِ مینه شِما، هرگه که گنّه ایی نِکِردّه، اولین بَرَدِنه و او بَرَنه.» ^۸ و دُوازه سر و زیر وَن، ری زمی می نوشت. ^۹ و اِشْتَفِنِنه ایی حَرف، ونو یکی یکی دِ گپتر شروع کِردن و ترک کِردن اُوچه، تا آخِرین نَفر، همه رَتن، تَنیا عیسی مَن و او ز که ری و ریش ایسائی. ^{۱۰} اُوسه وریسا و او زینّه گت: «اِز، ونو هان کجا؟ هیشکه تونه مَکوم نکرده؟» ^{۱۱} ز جُئو دَه: «هیشکه، اِ خداوند.» اُوسه عیسی وِش گت: «مِه هَم تونه مَکوم نمی کم. رُو و د گنّه نَک.»

اعتبار شهادتی عیسی

^{۱۲} بعد عیسی گلی هنی و مردم قِصه کِرد، گت: «نور دنیا مه هیسم. هرکه دِ مه پیروی بکه، هرگز دِ تاریکی ر نمی ر، بلکم نور حیاتِه داره.» ^{۱۳} پس فریسیا و او گتن: «تو خوت و خوت شهادت می، پس شهادت اعتباری ناره.» ^{۱۴} عیسی دِ جُئوش گت: «هر چن مه خوم و خوم شهادت میم، اما شهادتم مُعْتَبَره، سی یکه دُونم دِ کجا اومامه و و کجا می رم. اما شِما نُونیت مه دِ کجا اومامه و و کجا می رم. ^{۱۵} شِما و معیارهای انسانی داوری می کیت، اما مه و کسی داوری نمی کم. ^{۱۶} ولی حتی آر هم بکم، داوری مه دُرسه، سی یکه تَنیا نیسم، بلکم بوا ایی که منه کل کِرده هَم و اِمنه. ^{۱۷} دِ شریعت شِما نوشتِه بیّه که شهادت دو شاهد مُعْتَبَره. ^{۱۸} مه خوم و خوم شهادت میم، و بوا ایی هم که منه کل کِرده، و مه شهادت منه.» ^{۱۹} اُوسه و او گتن: «بوا تو گجانه؟» عیسی جُئو دَه: «نه منه می شناسیت و نه بوا منه. آر منه می شناختیت، بوا منه هم می شناختیت.» ^{۲۰} عیسی ایی قِصه یانه اُوسه که دِ خزونه معبد تعلیم می دَه، گت. اما هیشکه اونِه گِرفِتا نکرده، سی یکه ساعت او هنی نَرسی.

عیسی دِ بازه مرگ خوش قِصه می گه

^{۲۱} بعد گل هنی و ونو گت: «مه می رم و شِما و فتراق مه مِفْتیت، اما دِ گنّه یا خوتو می میریت. اوچه که مه می رم، شِما نمی تونیت بیایت.» ^{۲۲} پس یهودیا گتن: «مَر قِصت کِشتنه خُوشه داره که مُنّه اوچه که مه می رم، شِما نمی تونیت بیایت؟» ^{۲۳} عیسی وِش گت: «شِما دِ هاریت، مه دِ بالا. شِما دِ ایی دُنیا ئیت، اما مه دِ ایی دنیا نیسم. ^{۲۴} و شِما گتم که دِ گنّه یا خوتو می میریت، سی یه آر

ایمو نیاریت که «مه او هیسیم»، د گنایات می میریت. «^{۲۵} و او گتن: «تو کی هسی؟» عیسی جئو ده: «هه و که د اول و شما گتیم. ^{۲۶} خیلی چیا دارم که د باره شما بئیم و مکومت بکم. اما و که منه کل کیده، بر حق او مه او چئی که د و اشفتمه، و دنیا وارگو می کم.» ^{۲۷} و نو نفمسن که د باره بوآ آسمونی واش قصبه می که. ^{۲۸} پس عیسی وشو گت: «اوسه که گر انسانه بئن کردیت، اوسه پی موریت که «مه او هیسیم» و د خوم کاری نمی کم، بلکم فقط او چئی نه مئم که بوآ و مه یای دئه. ^{۲۹} و او که منه کل کیده، و امنه. او منه تئیا تئیا، سی یکه مه همیشه او چئی نه که او نه خشال می که، انجوم مئم.» ^{۳۰} و اپی حرفیا، خلیا و او ایمو آوردن.

حقیقت شما نه آزاد می که

^{۳۱} بعد عیسی و یهودیائی که و او ایمو آوردینی، گت: «آر د کوم مه بمونیت، و راسی شاگرد مه مویت. ^{۳۲} و حقیقت نه می شناسیت، و حقیقت شما نه آزاد می که.» ^{۳۳} و او جئو دن: «ایما بچونه ابراهیم هیسیم و هرگز غلم کسی نویمونه. پس چطور ه که مئی آزاد مویم؟» ^{۳۴} عیسی جئو ده: «حقیقت و شما مئم، کسی که گنه می که، غلمه گنه آ. ^{۳۵} غلم همیشه جاش د حونه نی، اما گر همیشه جاش د حونه آ. ^{۳۶} پس آر گر، شما نه آزاد بکه، و راسی آزادیت.

بچونه حقیقی ابراهیم

^{۳۷} «دوئم که بچونه ابراهیم ایت، اما د دمه کشتنه منیت، سی یکه کوم مه د شما جایی ناره. ^{۳۸} مه د او چئی که د حضور بوآ دیمه قصبه می کم و شما او چئی که د بوآ خوتو اشفتته، انجوم مئیت.» ^{۳۹} گتن: «بوآ ایما ابراهیمه.» عیسی گت: «آر بچونه ابراهیم بیئیت، چی ابراهیم رفتار می کردیت. ^{۴۰} اما شما د دمه کشتنه منیت؛ و مه او کسی هیسیم که حقیقتی نه که د خدا اشفتمه و شما وارگو کردم. ابراهیم اپی کارنه نکرد. ^{۴۱} شما کاریا بوآ خوتونه انجوم مئیت.» و عیسی گتن: «ایما حرومزایه نیسیم! په بوآ داریم، که د واقع خدا آ.» ^{۴۲} عیسی وشو گت: «آر خدا بوآ شما بی، منه دوس داشتیت، سی یکه مه د جانو خدا اومامه و ایسه د ایچنیم. مه د جانو خوم نیومامه، بلکم او منه کل کیده. ^{۴۳} سی چی حرفیا منه نمی قمیت؟ د پنا که نمی تونیت کوم منه قبول بکیت. ^{۴۴} بوآ شما ابلیس آ و شما د بوآئو هیسیت و د دمه انجوم حاستیا اونیت. او د اول قاتل بی و هیچ وقت ری حقیقت نسه، سی یکه هیچ حقیقتی

دِ اونی. هر وقت دِرُو مُئَه، دِ ذات خوشی دِرُو مُئَه؛ سی یکه دِرُوژَنَه وَ بُوأ دِرُوژِنیا
 آ. ^{۴۵} اَمَّا سی یکه حقیقتِنَه وَ شِما مُئَم، شِما حَرْفِمَه باور نمی کیت. ^{۴۶} کُوم دِ شِما
 می تُوئَه مِنه وَ گنایِ مَکوم بگه؟ پس آر حقیقتِنَه وَ شِما مُئَم، سی چی حَرْفِمَه
 باور نمی کیت؟ ^{۴۷} هَرکس که دِ خدا، حرفیا خدانَه باور می گه، علت یکه حرفیا
 مِنه باور نمی کیت ینا آ که شِما دِ خدا نیست.

وَرَز یکه ابراهیم بُوئَه، مه هیسم

^{۴۸} یهودیا دِ جُئو او گُتن: «آیا دُرس نَگتیم که سامری هِسی و دِیو داری؟»
^{۴۹} عیسی جُئو دَه: «مه دِیو نارم، بَلکم بُوأ خُوْمَه حُرْمَت می نِم، اَمَّا شِما وَ مه
 بی حرمتی می کیت. ^{۵۰} مه دِ دُمه جِلالِ خوم نیسم. ولی کسی هِبی که دِ دُمه اوئَه،
 وَ داور هَم اوئَه. ^{۵۱} حقیقت وَ شِما مُئَم، آر کسی کلومه مِنه وَ جا بیازَه، مرگِنَه تا
 وَ ابد نِمینَه.» ^{۵۲} یهودیا وَ او گُتن: «ایسه دِ یقین پیا کِردیم که دیوزیایی! ابراهیم
 وَ پَعَمَریا مُردن، وَ حالا تو مُئی، ”ار کسی کلومه مِنه نیه داره، طوم مرگِنَه تا وَ ابد
 نمی جَشه!“ ^{۵۳} آیا تو دِ بُوأ ایما ابراهیم هم گِتری؟ او مُرد، وَ پَعَمَریا هم مُردن.
 خُوته کی دُونی؟» ^{۵۴} عیسی گُت: «آر مه خُوْمَه جِلالِ بِئَم، جِلالِ مه ارزشی نازَه.
 بُوأ مِنه که مِنه جِلالِ مئه، هه وَ که شِما مُئیت، خدای امانَه. ^{۵۵} هر چن شِما او
 نه نمی شناسیت، اَمَّا مه او نه می شناسیم. آر بِئَم اوئَه نمی شناسیم، چی شِما دِرُوژَه
 مُئَم. اَمَّا مه اوئَه می شناسیم وَ کُوم اوئَه وَ جا میارم. ^{۵۶} بُوأ شِما ابراهیم شاپی می
 کِرد که روز مِنه بینَه؛ وَ اوئَه دی وَ خِشال بی.» ^{۵۷} یهودیا وَ او گُتن: «هَنی پنجاه
 سال ناری وَ ابراهیم نه دیتَه؟» ^{۵۸} عیسی وَشُ گُت: «حقیقت وَ شِما مُئَم، وَرَز
 یکه ابراهیم بُوئَه، مه هیسم!» ^{۵۹} پس بَرِد وَرداشتن تا سنگسارش بکن، اَمَّا
 عیسی خُوْشه قائم کِرد وَ دِ صَحْنِ مَعبد کِرد وَ در.

شَفای کور مادرزاد

^۱ عیسی دِ رَ که می رَت، کورِ مادرزادینه دی. ^۲ شاگردیاش دِ او پُرسین:
 «استاد، نتیجه گُته کیه که ای پیا کور وَ دی اوما؟ گُته خُوْشه یا دَا وَ بُوأش؟»
^۳ عیسی جُئو دَه: «نه دِ خُوْشه، وَ نه دِ دَا وَ بُوأش؛ بَلکم چنی بی تا کاریا خدا دِ او
 دیار با. ^۴ تا روز آ باید کاریا وَ که مِنه کِل کِرد وَ آنجوم بَرَسْنیم؛ شُو نَزیک مُوئَه،
 که دِ وَ کسی نمی تُوئَه کار بگه. ^۵ تا زمونی که دِ دنیا هیسم، نور دنیا هیسم.»

^۶ یَیْه گت و لیروآوِشِه و ری زعی وَن، خَرِه دُرس کِرد و وَنِه و ری چَشیا او پیا مالَن. ^۷ و او گت: «رُو و خُوت دِ حوض سیلوِحا (هه او حوضی که وش کِل کِردَ مئن) بَسُور.» پس او پیا و اوچه رت و چَشِشِه سُست، دِ اوچه بینا ورگشت.

^۸ هُمسایا و گسونی که چلوتر وَنِه دِ حال گدایِ دیئینی، پُرسیین: «مَرِیَه هه و نی که مینشس و گدایِ می کِرد؟» ^۹ قری گتن: «هه وناآ.» قری گتن: «شیشِه.» اما او خوش هه می گت: «مه هه اُونم.» ^{۱۰} پس، دِ او پُرسیین: «چطُور چَشیاتِ واز بی؟» ^{۱۱} جئو ده: «پیاپی عیسی نوم، خَرِه ای دُرس کِرد و ری چَشیام مالَن و گت «و حوض سیلوِحا رُو و بَشُورش.» پس رتیم، شُستیم و بینا بیئیم.» ^{۱۲} دِ او پُرسیین: «و ها گجا؟» جئو ده: «نُونم.»

^{۱۳} اوسه او پیانه که دِ نواتر کور بی، و ته علمای فرقه قریسی اوردن. ^{۱۴} او روز که عیسی خَرِه نه دُرس کِردی و چَشیا وَنِه وا کِردی، شَبَات بی. ^{۱۵} اوسه قریسیا هم دِ او پیا پرس و جو کِردن که چطُور بیناییش و دَس اوردِه. جئو ده: «ری چَشیام خَرِه مالَن و شُستم و ایسه بینا بیمه.» ^{۱۶} بعد قری دِ قریسیا گتن: «او پیا دِ جانو خدا نی، سی یکه شَبَاتنه نَیَه نمیاره.» اما قری هنی گتن: «چطُور شخصی گنه کار می تونه چنی نَشوئه و مُعجزای نَشو بئه؟» و مابینش دُو دَسِه ای اُفتا. ^{۱۷} پس گلی هنی دِ او پُرسیین: «دِ اوچه که او چَشیا تونه وا کِردِه تو خُوت دِ بازه او چی مئی؟» او پیا جئو ده: «بَعَمری آ.»

^{۱۸} اما سَرُون یهودیا هنی باور ناشتن که و کور بیه و بینا بیه، تا یکه دآ و بوآشه حاسِن ^{۱۹} و دِ ونو پُرسیین: «آیا یه گر شمانه، هه و که مئیت کور و دی اومایه؟ پس چطُور ایسه می تونه بیئه؟» ^{۲۰} ونو جئو دن: «دُونیم که گر امانه، و هم دُونیم که کور و دی اوما آ. ^{۲۱} اما یینه که چطُور بینا بیه، و یا چه کسی چَشیا وَنِه وا کِردِه، ایما نُونیم. دِ خُوش بَرسیت. او بالغ آ و خُوش دِ بازه خُوش میتونه بئه.» ^{۲۲} ونو سی یه چنی گتن که دِ یهودیا می ترسیین. سی یکه یهودیا دِ نواتر همداستان بیئینی که هرکه اعتراف بکه عیسی هه او مسیح آ، وَنِه دِ کنیسه بئن و در. ^{۲۳} سی یه بی که دآ و بوآش گتن، «او بالغ آ؛ دِ خُوش بَرسیت.»

^{۲۴} پس سی گِلِ دُئیم او پیانه که نواتر کور بی، حنا کِردن، و او گتن: «جلال و خدا ب! ایما دُونیم که او پیا گنه کاری آ.» ^{۲۵} جئو ده: «گنه کار بیئه یا گنه کار نوبنشه نُونم. اما تنیا یه چی دُونم، و یکه کور بییم، و ایسه بینا بیمه.» ^{۲۶} پُرسیین: «وا تو چی کِرد؟ چطُور چَشیاتِه واز کِرد؟» ^{۲۷} جئو ده: «مه که و شما

گتیم، اما شما گوش نمیت؛ سی چی می حایت دواره بشنویت؟ مَر شما هم می حایت شاگرد او بوییت؟»^{۲۸} ونو گن فاشش کِردن، گتن: «تو خوت شاگرد اونی! ایما شاگرد موساییم.^{۲۹} ایما دُونیم، خدا وا موسی قصه کِردَه اما اپی شخص، نُونیم دِ گجانه.»^{۳۰} او پیا دِ جُئوش گت: «عجیبه! نُونیت دِ گجانه، وا یه که او چشیا منه واز کِردَه.^{۳۱} ایما دُونیم که خدا دعای گنه کاریانه نمی شنوئه، اما آر کسی خدا پرس بُوئه و حاسه اونِه وِجا بیاره، خدا دعا وَنِه می شنوئه.^{۳۲} دِ شُرُوع دنیا تا ایسه اِشَنفَتَه نویه که کسی چشیا کور مادرزادینه واز کِردو آ.^{۳۳} آر اپی پیا دِ جانو خدا نوی، کاری دِ او بَر نِمیوما.»^{۳۴} ونو دِ جُئوش گتن: «تو که سراپا دِ گنه زاده بییه. ایمدال، و ایما هم دَرَس مئی؟» پس اونِه وَنِن وِ دَر.

^{۳۵} هه که عیسی اِشَنفَت که او پیانه وَنَنه وِ دَر، اونِه پیا کِرد و دِ او پرسى: «آیا وِ گَر انسان ایمو داری؟»^{۳۶} او پیا جُئو ده: «آقا، بُ کیه تا و او ایمو بیارم.»^{۳۷} عیسی و او گت: «تو اونِه دییه! هه وناآکه هیسه وا تو قصه می که.»^{۳۸} گت: «آقا، ایمو دارم.» و دِ براورش ری وِ زمی نیا.

^{۳۹} عیسی گت: «مه سی داوری و اپی دنیا اومامه، تا کوریا بینا و بینایا کور بُوئن.»^{۴۰} بعضی دِ فَرِسیا که وا او بین، وَختی یَنه اِشَنفَتِن، پُرسین: «آیا ایما هم کوریم؟»^{۴۱} عیسی وشُ گت: «آر کور بیئیتُ گنای نآشتیت؛ اما ایمدال که ادعا می کیت مینیت، بار گنتُ ها دِ مِلِه خُوت.»

۱۰

چُوبونه خُو

^۱ «حقیقت و شما مُئم، و که دِ دَر وِ آغِل کاوویا نَرُوئه وامی، بَلکم دِ رِی هنی بالا رُو آ، دُز و رازنه.^۲ اما و که دِ دَر میا وامی، چُوبونه کاوویا آ.^۳ دَرَبو، دَر وِ رِی وِ واز می که و کاوویا و دَنگِ او گوش می رَن؛ او کاوویا خُوشه و نوم حنا می که، و وُونه و دَر مُوره.^۴ وَختی گِرد کاوویا خُوشه بُرد وِ دَر، دِ نُوا اُوئو وِ رِ میره و کاوویا دِ دُمه او می رَن، سی یکه دَنگِشِه می شناسن.^۵ اما هَرگِز دِ دُمه غَریوه نمی رَن، بَلکم دِ وِ می گَرِیزن، سی یکه دَنگِ غریویانه نمی شناسن.»

^۶ عیسی اپی مَـ ٔلِنِه سیشُ گت، اما ونو نَقَمَسِن چی وشُ مئه.

^۷ پس یه گل هنی وشُ گت: «حقیقت و شما مُئم، مه سی کاوویا، ”در“ هیسم؛^۸ ونو که وِرَز مه اومان، گِردِشو دُز و رازنن، اما کاوویا وشُ گوش نَدن.

۹ مه "در" هیسیم؛ هر که دِ مه وارد بوئه نجات پیا می گه، و آزادونه وامی میایه و و در میره و چراگا پیا می گه. ۱۰ دزد نمایه مَر یکه بُئوزه و بگشه و نابود بگه؛ مه اومامه تا ونو حیات داشتونن و اپی حیائنه فت فراوو داشتونن.

۱۱ «مه چوپونه خوئی هیسیم. چوپونه خو جونشه سی کاوویا منه. ۱۲ کسی که سی پیل کار می گه، چی چوپو، نی و کاوویا مال و نسین، هر وقت بینه گرگ می آیه، کاوویانه می له و گرگ وش حمله می گه و ونونه میراقنه و می نیچنه. ۱۳ و که سی پیل کار می گه فرار می گه، سی یکه سی پیل دازه کار می گه و د قید کاوویا نی. ۱۴ مه چوپونه خو هیسیم. مه کاوویا حومه می شناسیم و کاوویا مه منه می شناسن، ۱۵ هه او طور که بوا منه می شناسه و مه بوانه می شناسیم. مه جونمه سی کاوویا می نیییم. ۱۶ کاوویای هنی هم دارم که د اپی آغل نسین. ونونه هم بایس بیارم و ونو هم و دنگه مه گوش مئن. اوسه یه گله مونن و ایه چوپو. ۱۷ بوا، منه سی یه دوس دازه که مه جونمه مئم تا ونه دوازه پس بیرم. ۱۸ هیشکه ونه دِ مه نیمره، بلکم مه و میل خوم ونه مئم. اختیار دارم ونه بئم و اختیار دارم ونه بسونم. اپی حکمنه دِ بوا خوم گرتمه.»

۱۹ سی اپی قصه یا، دوازه مینه یهودیا دو دسه اپی افتا. ۲۰ خلیا دش گتن: «او دیوزیئه و لیوا؛ سی چی و او گوش مئیت؟» ۲۱ اما قری هنی گتن: «ینو قصه یا یه دیوزیئه نی. مه دیو می تونه چشیا کور و ابگه؟»

مِنو بوا یکی هیسیم

۲۲ زمونه برگزاری عید وقف که سالروز تقدیس معبد بی د اورشلیم رسی. زمسو بی ۲۳ و عیسی د صحن معبد، د ایوون سلیمور می رت. ۲۴ یهودیا و گرد او جم بیئن و گتن: «تا و کی می حای ایمانه د شک نیه داری؟ آر مسیح موعودی، آشکارا و ایما ب.» ۲۵ عیسی جئو ده: «و شما گتم، اما باور نمی کیت. کاریابی که مه و نوم بوا خوم می کم، و مه شهادت میین. ۲۶ اما شما باور نمی کیت، سی یکه د کاوویا مه نیسیت. ۲۷ کاوویا مه و دنگ مه گوش مئن؛ مه ونونه می شناسیم و ونو د دمه مه می آین. ۲۸ مه وش حیات ابدی مئم، و هرگز هلاک نمونن کسی ونونه د دس مه نمی تونه وراقنه. ۲۹ بوا مه که ونونه و مه دئه د همه گپتره، و هیشکه نمی تونه ونونه د دس بوا مه وراقنه. ۳۰ منو بوا یکی هیسیم.»

۳۱ اوسه دوازه یهودیا برد وراشتن تا سنگسارش بکن. ۳۲ عیسی وش گت: «کاریا خو زیادی د جانو بوا خوم و شما نشو دمه. سی گومش می حایت

سنگسارم بکیت؟»^{۳۳} جئو دن: «سی کار خو سنگسارت نمی کیم، بلکم سی یکه کِفر می کی، سی یکه انسانی و خوتِه خدا موحونی.»^{۳۴} عیسی وش جئو ده: «مر د تورات شما نیومایه که "مه گتم، شما خدایانیت"^{۳۵} آر ونو که کلوم خدا وش ریسس، "خدایان" حنه بینه - و هیچ بخشی د نوشته مقدس د اعتبار نیمفته -^{۳۶} چطور می تونیت و کسی که بوا آسمونی و خم کرده و دنیا کل کرده، بُئیت "کِفر می کی،" تنیا سی یکه گتم گر خدا هیسم؟^{۳۷} آر کاریا بوا مه و جا نیام، کلومه مینه باور نکیت.^{۳۸} اما آر ونونه و جا میارم، حتی آر کلومه مینه باور نمی کیت، دسه کم و او کاریا ایمو بیاریت تا دُئسوییت و باور داشتوتیت که بوا د مینه و مه د بوا.»^{۳۹} اوسه دوازه حاسن بُئیش د بن، اما د دسش و دررت.^{۴۰} اوسه هنی و اولان للال اردن رت، اوچه که یحیی نواتر تعمید می ده، و د اوچه من.^{۴۱} خلیلیا و ته او اومان. ونو می گتن: «هر چن یحیی هیچ نشونه و معجزای انجوم نده، اما هر چیئی که د بار ایی شخص گت، راس بی.»^{۴۲} و خلیلیا دوجه و عیسی ایمو آوردن.

۱۱

مردن ایلعازر

۱ پیایی ایلعازر نوم مریض بی. او د مردم بیت عنیا، دیات مریم و خوارش مارتا بی.^۲ مریم هه او زنی بی که ری پایا خداوند رغو رخت و وا گیسپاش پایا اونِه خشک کرد. ایسه برارش ایلعازر مریض بی.^۳ پس خواریا ایلعازر سی عیسی پیغوم کل کردن، گتن: «ا خداوند، دوس عزیزت مریض آ.»^۴ عیسی وختی ایی خورنه ایشنت، گت: «ای مریضی و مرگ ختم نم وئه، بلکم سی جلاله خدا آ، تا گر خدا و واسطه و، جلال پایا بکه.»^۵ عیسی، مارتا و خوارش و ایلعازرینه دوس داش.^۶ پس وختی ایشنت که ایلعازر مریض آ، دو رو هنی د جای که بی، من.

۷ اوسه و شاگردپاش گت: «بیایت هنی و یهودیه رئموم.»^۸ شاگردپاش و او گتن: «استاد، چپی نگدشته که یهودیا می حاسن سنگسارت بکن، و تو هنی می حای و اوچه روپی؟»^۹ عیسی جئو د: «مر روز، دوازه ساعت نی؟ انسانی که د روز ر رو آ، پاش و چیئی گیر نمیکه که بفته، سی یکه نور ایی دنیانه مینه.^{۱۰} اما آر کسی د شور رو آ، پاش گیر می که و چیئی و مفته، سی یکه نور د "شو" نی.»^{۱۱} دما ایی قصه یا، وش گت: «دوسمو ایلعازر حفتیه، اما مه می رم، که د

خُوو بيارش بَكِم.»^{۱۲} شاگردیاش و او گُتن: «آقا، آر او حُفتیه آ، خُو موئه.»
^{۱۳} اما عیسی دِ مرگ او قِصه می کرد، دِ صُورتی که شاگردیاش گِمو می کِردن
 منظور عیسی پنا آ که ایلعازر حُفتیه و استراحت می گه.^{۱۴} اوسه عیسی واضح
 وش گُت: «ایلعازر مُرده.»^{۱۵} و خاطر شِما خُشالم که اوچه نویمه، تا ایمو
 بیاریت. اما ایسه و ته او رُوئیم.»^{۱۶} توما، که و لِفونه لَقب داش، و شاگردیا
 هنی گُت: «بیایت ایما هم رُموتا وا او بَمیریم.»

مه قیامت و حیات هیسم

^{۱۷} وختی عیسی و اوچه ریسس، فَمس که چار روزه که ایلعازرنه دِ قُور نیانه.
^{۱۸} بیت عَنیا نیم فرسخ وا اورشلم فاصله داش.^{۱۹} یهودیا زیادی و ته مریم و
 مارتا اوماینی تا و نونه سی مرگ برارشو دِلگاوه بیئن.^{۲۰} وختی مارتا اِشَنفت که
 عیسی و اوچه می آیه و ناهاش رت، اما مریم دِ حونه مَن.^{۲۱} مارتا و عیسی گُت:
 «ا خداوند، آر ایچه بیئی برارم نمی مرد.»^{۲۲} اما دُونم که هه الان هم هر چی دِ
 خدا باهایی، خدا و تو مئه.»^{۲۳} عیسی و او گُت: «برارت زنه موئه.»^{۲۴} مارتا و او
 گُت: «دُونم که دِ روز قیامت زنه موئه.»^{۲۵} عیسی گُت: «قیامت و حیات مه
 هیسم. و که و مه ایمو بیاره، حتی آر بَمیره، دُواره زنه موئه.»^{۲۶} و هر گه زنه آ و
 مه ایمو داره، هرگز نمی میره؛ آیا یینه باور می کی؟»^{۲۷} مارتا گُت: «بله، آقا، مه
 ایمو اوردمه که تونی مسیح موعود، گر خدا، هه و که بایس و دنیا می اوما.»
^{۲۸} یینه گُت و رت و خُوار خُوش مریمه حنا کرد، دِ تنیابی و او گُت: «اُستاد ها
 ویچه و تونه جنا می گه.»^{۲۹} مریم وختی یینه اِشَنفت، جلدی وریسا و و ته
 عیسی رت.^{۳۰} عیسی هنی وارد دیات نویی، بلکم هه او جابی بی که مارتا و
 دینش رتی.^{۳۱} یهودیائی که وا مریم دِ حونه بیئن و اونه دِلگاوه میدن، وختی
 قُور میره تا داوچه بگریوه.^{۳۲} وختی مریم و اوچه که عیسی بی ریسس و اونه دی،
 و پایاش اُفتا و گُت: «آقا، آر ایچه بیئی برارم نمی مرد.»^{۳۳} وختی عیسی گریوه
 زاری مریم و یهودیا هُمراشه دی، دِ مینه خُوش منقلب بی و سخت پَریشو بی.
^{۳۴} پرسی: «اونه کجا نیائیت؟» ونو وش گُتن: «آقا، بیا و سیل ک.»^{۳۵} عیسی
 گریوس.^{۳۶} اوسه یهودیا گُتن: «سیل بکیت چنی اونه دوس داشته!»^{۳۷} اما
 قری دِش گُتن: «مه و که چشیا او پیا کورینه وا کرد، نمی تونس کاری بگه ایلعازر
 نمیره؟»

زَنه بِيِنَه اِيلعَاژَر

^{۳۸} بعد عیسی، دُوارَه دِ حَالی که مُنْقَلِبِ بِي، وِ سِرِ قُورِ اُوما. قُور، اشکَفْتی بِي که رِی دَهَنْش هُوگَلَه اِی نِیائِینی. ^{۳۹} عیسی گُت: «هُوگَلَه نِه وِردارِیت.» مارتا خُوارِ مُردَه گُت: «آقا، اِلان دَ بو گَن مِئِه، سِی یِکِه چار رُوز دِش گُذَشْتِه.» ^{۴۰} عیسی وِ او گُت: «مَر وِ تُو نَگْتَم که آر اِیْمُو دَاشْتُوئی، جِلالِ خِدا نِه مِیْنِی؟» ^{۴۱} پَس هُوگَلَه نِه وِرداشْتَن. اُوسِه عیسی وِ بَلا سِیل کِرد وِ گُت: «بِوَا، تُو نِه شِکَر مِی کِم که مِئِه اِشِنَقْتِی. ^{۴۲} مِه دُونِیْم که هَمِیْشِه مِئِه مِی شِنُوئی. اَمّا یِئِه وِ خَاطِرِ گُسُونِی گُتِم که دِ اِیچِه حَاضِرَن، تا باوَر بَگَن که تُو مِئِه کِل کِردِیَه.» ^{۴۳} یِئِه گُت وِ بَعْد وِ دَنگِ بِلِن حِنا کِرد: «اِيلعَاژَر، بِیا وِ دَر!» ^{۴۴} بَعْد او مُردَه، دَس وِ پا دِ گِفِه بَسْتِه وِ لَچْکِی دُورِ رِیش پِیچَسَه، کِرد وِ دَر. عیسی وِ او نُو گُت: «او نِه واز بَکِیت وِ بیلِیت رُوگَه.»

نِشْخِه گُشْتِئِه عِیْسِی

^{۴۵} بَعْد تَعْدادِ زِیادِی دِ یِهوْدِیا که وِ دِیْنِه مَرِیمِ اُوما یِیْنِی وِ کَارِ عِیْسَانِه دِیْنِی، وِ او اِیْمُو اُورِدِن. ^{۴۶} اَمّا قَرِی دِش وِ تِه عِلْمایِ فِرْقَه قَرِیسی رَتِن وِ وُنُونَه دِ اُو چِیئِی که عیسی کِردِی، وِ اَخُور کِردِن. ^{۴۷} پَس سَرُونِ کَاهِنِیا وِ قَرِیسیا وِ شُورِ نِشَسَه، گُتِن: «چِی بَکِیم؟ نِشُونَه یَا وِ مُعْجَزِیا زِیادِی دِ اِی پِیا وِ اَنجُومِ مِی رَسَه.» ^{۴۸} آر بِلِیم هِه اِیْطُورِ پِیش رُو آ، هَمِه وِ او اِیْمُو مِیازَن، وِ رُومِیا مِیازَن، اِی مَکان وِ اِی قُومِئِه دِ دَس اِیْمَا مِی سُونَن.» ^{۴۹} اَمّا یِکِی دِش، وِ نُومِه قِیافَا، که دِ او سَال کَاهِنِ اعْظَمِ بِي، وِ باقی گُت: «شِما هِیچ نُونِیت ^{۵۰} وِ فِکِرِ نَمِی کِیت که صِلاتُ دِ یِنَاآ که یِه نَفَرِ سِی قُومِ بَمِیرَه، تا یِه که گِردِ قُومِ نَابُودِ بُوئِن.» ^{۵۱} اَمّا اِی قِصَه دِ خُوشِ نِوِی، بَلْکَمِ سِی یِکِه دِ او سَال کَاهِنِ اعْظَمِ بِي، چِئِی نَبُوتِ کِرد که عیسی سِی قُومِ مِی مِیرَه، ^{۵۲} وِ نَه تَنیا سِی قُومِ، بَلْکَمِ سِی گُردِ اُورِدِه وِ یِکِی کِردِئِه بَچُونَه خِدا که دِ یِکِ تِیچَسِئِه. ^{۵۳} اُوسِه، دِ هِه او رُوزِ نِشْخِه یَا گُشِیئِنِ تا او نِه بَگُشَن.

^{۵۴} سِی اِی خَاطِرِ عِیْسِی دَ اَشْکَارَا دِ مِیْنِه یِهوْدِیا اَمَدِ وِ شُدِ نَمِی کِردِ، بَلْکَمِ وِ شَهْرِی وِ نُومِ اِفرایِمِ دِ نَاحِیَه اِی زِیْکِ وِ بِیاوُورْتِ وِ وا شاگَرْدِیاشِ دِاِوْچِه مَن.

^{۵۵} وِخْتِ عِیدِ پَسْخِ یِهوْدِیا زِیْکِ بِي، گُروه زِیادِی دِ جَا یا مَخْتَلَفِ وِ اُورْشَلِیمِ رَتِنِ تا آدَابِ پَاکی وِ رَزِ عِیدِ پَسْخِ نِه وِ جَا بِیازَن. ^{۵۶} وِنُو دِ دُومِه عِیْسِی بِیْنِ وِ هِه دِ او حَالِ که دِ صَحْنِ مَعْبَدِ اِیْسائِینی، وِ یِکِ مِی گُتِن: «چِی گِمو مِی کِیت؟ اِیا هِیچِ وِ عِیدِ نَمِیا یِه؟» ^{۵۷} اَمّا سَرُونِ کَاهِنِیا وِ قَرِیسیا دِستُورِ دِیْنِی که هِرِ وِقتِ کِسی

مَرِيْم وَ پايا عيسی عَطَر مِي رِيْزَه

۱ شَش رُو وَرَز عیدِ پَسَخ، عيسی وَ دِيَاتِ بِيْتِ عَنِيَا، محل زني ايلعازَر اوما، هه وَ که عيسی وَنَه دِ مُرديا زَنَه كِرِد. ۲ دِ اوچه سی اُو شوم دَن. مارتا پذيرايی مِي كِرِد وَ ايلعازَر يَكِي دِ كَسُونِي بِي که وا عيسی وَ سِرِ سفره نِشِي. ۳ دِ او موقع، مريم رِغُونَه قِيمَتِي اِي دِ سنبل خالص نَه که حدود نيم لیتَر بِي وَرداشت وَ رِي پايا عيسی رِخت وَ وا گيسياس حُشک كِرِد، چَنو كِه حُونَه دِ بُو عَطَر پُر بِي. ۴ اَمَّا يهودا اِسْخَرِيوطِي، يَكِي دِ شاگرديا عيسی، که بعداً اونه تسليم دُشمه كِرِد، گت: ۵ «سی چی ابي عطر که قِيمَتِ دَه ماه دَسْمُرَه يه کارگر بِي، فِرُوختَه نُوِي، تا وَ ژاريا دَنَه بُوئَه؟» ۶ او يِنَه دِ سِرِ دلسوزی سی ژاريا نِگت، بَلکم سی يه مِي گت که دُز بِي؛ کيسه پيله دخل وَ خرج وَ تَه او بِي وَ دِ پيلي که تِش نيایَه موی، مُئوزِي. ۷ عيسی گت: «وَنَه وَحال خوش بيليت! سی يِكِه ابي عَطَرِنَه سی رُوژ دَفِنِ مِه نيَه داشتِي. ۸ ژاريا نِه همیشه وا خُوْتُ داريت، اَمَّا منَه همیشه ناريت.»

۹ گروه زيادی دِ يهوديا، وَختي اِسْتَفْتِنِ عيسی ها اوچه، اومان تا نَه تنيا عيسی، بَلکم ايلعازَر نِه هم که زَنَه كِرِدِي، بِيئن. ۱۰ پس، سَرُون کاهنیا هَم نَشخهيا گَشِيئن تا ايلعازَر نِه هم بَگَشَن، ۱۱ سی يِكِه باعث بِيئي، تعداد زيادی دِ يهوديا دِ وَنورِي وَرگَرْدَن وَ وَ عيسی ايمو بيارن.

عيسی چی يه شاه واردِ اورشليم موئَه

۱۲ صُوو زِي، جمعيتي زياد که سی عيد اوماييني، وَختي اِسْتَفْتِنِ عيسی وَ اورشليم مِي آيَه، ۱۳ شاخهيا نخل دِ دَس وَ پيشوازِ او رَتَن. وَنو مِي قازِن وَ مِي گَتَن:

«نجات! نجات!»

مارک با وَ که

وَ نوم خداوند مِي آيَه،

مارک با پاتشاه اسرائيل!»

۱۴ اوسه عيسی گَرَه الاغِي پيا كِرِد وَ ريش سُوَار بِي؛ چَنو كِه دِ نوشْتَه يا مقدس نوشْتَه بِيَه:

۱۵ «رَرْتِلاق نُو! اِدْخِتِر گُوَ صَهيون،

سیل ک، پاتشاه تو می آیه،
سوار و گره الاغی می آیه!»

۱۶ شاگردیاش اول اپی چیانِه نَفَمَسِن، اما وَخْتی عیسی دِ مُردیا زَنه بی، و یای اوردن که گِردِ پِنو دِبارَه او، هَم نوشْتِه بیئِ وَ هَم وِ سَرش اومایه.
۱۷ او جماعت که مَوْقع حِنا کِردن ایلعازر دِ قور وَ وِریسائش دِ مُردیا وا عیسی بیئن، و شاهادت دِین اپی اتفاق ادا مَه دَن. ۱۸ خیلی دِ مردِم هم وَ هه اپی خاطر و پیشواز او رتن، سی یکه اِشْنَفْتِی چنی نِشونَه وَ مُعْجِزَه اپی دِ او وَ اَنْجُوم رَسَسَه.
۱۹ پس علما فرقه فریسی وا یک گِئِن: «بِنیت که ر وَ جاپی نِموریت؛ سیل بکیت که تَمومَه دنیا دِ دُمَه او رْتَنه.»

یونانیا دِ دُمَه ملاقات وا عیسی

۲۰ دِ مینه گسونی که سی عبادت دِ عید اوماینی، چن تا یونانی هَم بیئن.
۲۱ ونو وَ ته فیلیپس، که آله بیت صیدای جلیل بی، اومان وَ و او گِئِن: «آقا، می حایم عیسانه بینیم.» ۲۲ فیلیپس اوما وَ و اندریاس گت، وَ ونو هر دِک رتن وَ و عیسی گتن. ۲۳ عیسی وش گت: «ساعته مُرده وَ زنه بیئه گر انسان رَسَسَه.
۲۴ حقیقت، و شما مُئم، آر دونه گنیم دِ خاک نَفْتَه وَ نَمیره، تَنیا می مُونه؛ اما آر بَمیره بار زیاد میاره. ۲۵ کسی که جونه حُشه دوس داشتو، اونَه دِ دَس مئه. اما کسی که دِ اپی دنیا دِ جونه حُوش نَفرت داشتو، وَنه تا حیات ابدی حفظ می گه. ۲۶ وَ که باها منه خدمت بگه، بایس دِ دُم مه بیا؛ و جاپی که مه بام، خادم مه هم ها اوچه. کسی که منه خدمت بگه، بوأ مه اونَه سر بُلن می گه.»

عیسی دِ مرگ حُوش مَنه

۲۷ «ایسه جونه مه پریشونه. چی بُئم؟ آیا بُئم، بوأ! منه دِ اپی ساعت راهایی ب؟» اما سی اپی منظور و اپی ساعت رَسَسَمَه. ۲۸ بوأ، نوم خوته جلال ب! «اوسه ندایی دِ اسیمو سر رَسس که: «جلال دَمَه وَ دُواره جلال مئم.» ۲۹ پس مردمی که اوچه بیئن و یینه اِشْنَفْتِن، گِئِن: «نَش بریق بی.» قری گِئِن: «فرشته ای وا او قِصَه کِرد.» ۳۰ عیسی گت: «اپی ندا سی شما بی، نه سی مه. ۳۱ ایسه زَمونَه داوری و ری اپی دُنیا؛ ایمدال رئیس اپی دنیا و دَر وَنه مُونه. ۳۲ و مه وَخْتی دِ زمی بُلن بوئم، گِردِنه وا لا حُوم می گِشَم.» ۳۳ او وا اپی حَرْف، و نُوع مرگی اشاره می کِرد که انتظارشه می گشی. ۳۴ مردم گِئِن: «بنا و او چیئی که دِ تورات اِشْنَفْتِیمَه، مسیح موعود تا ابد باقی می مُونه، پس چطور آ که مُئی گر انسان بایس بُلن کِردَه

با؟ ابي گُر انسان كيه؟»^{۳۵} عيسى وِش گُت: «سى مدت كمى، نور وا شمانه. پس تا زمونى كه هنى نورنه داريت، رَروئيت، موادا تاريكى شمانه دِ وِر بير. وَ كه دِ تاريكى رَ ميره، نُونه كجا ميره.»^{۳۶} تا زمونى كه نورنه داريت، وِ نور ايمو بياريت تا بَجُونه نور بوئيت.»

وَختى ابي حَرفيانه گُت، دِ اوچه رت و خُوشه دِ وِنو قائم كِرد.

بِ ايمونى مردم

^{۳۷} وا يكه عيسى چنى نِشونه يا وُ مُعْجِزِيا زيادى دِ بَرآور چشيا وِنو وِ اَنجُوم رَسنى، وِ او ايمو نيُورِدن.^{۳۸} وِ اى تَرْتِيب حَرفيا اِشعياى نبى حَقِيقَت پيا كِرد كه گُتى:

«چه گسى آ، اِ خداوند، كه پُغومِه ايمانِه باور كِرده،

و بازوى خداوند وِ چه كسى ديارى بيه؟»

^{۳۹} هه اوطور كه اِشعياى نبى خُوش، دِ جايى هنى گُته، وِنو نَتونِسن ايمو بيارن، سى يِكِه:

^{۴۰} «او چشياشونه كور،

و دلياشونه سخت كِرده،

تا وا چشياشو نيئن،

و وا دلش نَقَمَن،

وَ وِرنگردن تا شفاش بئم.»

^{۴۱} اِشعيا سى يه، يِنه گُت كه جلال اونِه ديئى وِ دِ باره وَ قِصَه كِرد.

^{۴۲} وا ابي همه، حتى خيلى دِ گپيا قوم هم وِ عيسى ايمو اُورِدن، اما دِ ترس فَرِيسيا، ايمونه خوشونه اقرار نمى كِردن، موادا دِ كنيسه بُننِش وِ دَر.^{۴۳} سى يِكِه تعريف مَرْدِمِنه بيشتر دِ تعريف خدا دوس داشتن.

^{۴۴} اوسه عيسى وا دَنگ بِلن گُت: «هر كه وِ مه ايمو بياره، نَه وِ مه، بلكم وِ وَ كه مِنه كِل كِرده ايمو اُورِدِه.»^{۴۵} هر كه مِنه دِپى، وَ كه مِنه كِل كِردنِه ديه^{۴۶} مه چى نورى وِ جاهان اُومامه تا هر كه وِ مه ايمو بياره، دِ تاريكى تُمُونِه.^{۴۷} اَر كسى حَرفيا مِنه بَشَنوَه، اما دِ وَ اطاعت نَكِه، مه وِ او داورى نمى كم؛ سى يِكِه نيُومامه تا وِ مَرْدِم دنيا داورى بَكِم، بلكم اُومامه تا وُئونه نجات بئم.^{۴۸} سى كسى كه مِنه رد بَكِه وِ حَرفيا مِنه قبول نَكِه، داورى هنى هبى؛ هه او حَرفيايى كه گُتم دِ روز قيامت اونِه مَكوم مى كِه.^{۴۹} سى يِكِه مه دِ جانوِ خُوم قِصَه نَكِردمه، بلكم بُوَپى

که مینه کِل کِرده و مِه دَسْتور دَ که چی بُئِم و دِ چی قِصَه بَکِم. ° و مِه دُونِم که دَسْتورِ او حیاتِ ابدی آ. پس او چیی کِه مِه مُئِم دَرِس هه او چیی آ که بو آگتّه تا بُئِم.»

۱۳

شُشْتِنِه پایا شاگردیا

۱ وِرز عیدِ پَسَخ، عیسی وا آگاپی دِ یکه ساعت رَتِن او دِ ایی دُنیا و تِه بوآ رَیسَه، گُسونِه خُشه که دِ ایی دُنیا دوس داش، تا و آخِر محبت کِرد.

۲ موقع شُم بی. ابلیس جلوتر، دِ دلِ یهودا اِسْخَریوطی، گُر شَمعون، نیائی که عیسانِه تسلیم دُشمه بگه. ۳ عیسی که دونِس بوآ اَسْمونی گِرد چیانِه و دَسه او سپرده و دِ تِه خدا اومایه و و تِه او میره، ۴ پَس دِ سَر شوم وریسا و رَداش دِ وِر دِراورد و حوله‌ای وِرداشت، و کمر بست. ۵ بعد او دِ لَگنی رخت و شروع و شُشْتِنِه پایا شاگردیا و حُشک کِردنِش و حوله‌ای کِرد که و کمر داش. ۶ هه که و شَمعون پَطْرُس رَسس، او و ش گت: «آقا، مه تو می‌حای پا مینه بَشوری؟» ۷ عیسی جُئو د: «اوجیی کِه دارم می کِم تُو الان نمی فَمی اَمّا بعد می فَمی.» ۸ پَطْرُس و او گت: «پایا مینه هرگز نمی شوری!» عیسی جُئو ده: «تا تونه نَشورم سَهمی وا مِه ناری.» ۹ شَمعون پَطْرُس گت: «آقا، نه تنیا پایام، بَلکَم دَسیا و سَرمه هَم بَشور!» ۱۰ عیسی جُئو ده: «و که حَموم کرده، سر تا پا تَمیسه و و شُشْتِنِه نیاز ناره، مَر پایاش. ایمدال، شِما پاکیت، اَمّا نه همه.» ۱۱ سی یکه دونِس چه کسی اونه تسلیم دُشمه می گه، و هه سی یه گت: «همه شِما پاک نیسیت.»

۱۲ دِما یکه عیسی پایاشونه شُشت، رَداش دِ وِر کِرد و دُوازه و سَر سفره شوم نِشس. اوسه دِش پرسی: «آیا او چیی کِه سی ت کِردم درک کِردیت؟» ۱۳ شِما مینه استاد و آقا مَحُونیت و دَرِس هَم مُئیت، سی یکه چنی هیسِم. ۱۴ پس آر مه که آقا و استاد شمانِم پایا شمانِه شُشتم، شِما هَم بایس پایا یکنِه بَشوریت. ۱۵ مه وا ایی کار، سرمشقی و شِما دَم تا شِما هَم، هه اوطور رفتار بکیت که مه وا شِما کِردم. ۱۶ حقیقت، و شِما مُئِم، نه عُلِم دِ آقا حُوش گِپَره، نه و کِه کِل بیه دِ کِل گننده حُوش. ۱۷ ایسه که یُونِه دُونیت، حَشَالْتُ آر وُونِه اَنجوم بئیت.

۱۸ «او چیی کِه مُئِم دِبارِه گِرد شِما نی. مه وُونی نه که انتخاب کِردمه، می‌شناسِم. اَمّا ایی نوشته مقدس و حقیقت می‌رسه که مُئِه و کِه نُون مینه

مُحَوَّرَه وَا مِه وِ دُوشِمِی وِرِیْسَايَه^{۱۹}. پَس یِنِه اِیْسِه وِرَز یِکِه اِتْفَاق بِفْتَه، وِ شِمَا مُئِم تَا مَوْعِی کِه اِتْفَاق اَفْتَا، بَاوَر بَکِیْت کِه مِه هِیْسِم^{۲۰}. حَقِیْقَت، وِ شِمَا مُئِم، هَر گِه وَ کِه مِه کِلِش مِی کِمِه قَبُول بَگِه، مِیْنِه قَبُول کِرْدَه، وِ هَر کِه مِیْنِه قَبُول بَکِه، وَ کِه مِیْنِه کِل کِرْدَنِه قَبُول کِرْدَه.»

^{۲۱} عِیْسِی دِمَا یِکِه یِنِه گُت، دِ رُوح خُوش پَرِیْشُوبِی وِ آشْکَا رَا گُت: «حَقِیْقَت، وِ شِمَا مُئِم، یِکِی دِ شِمَا مِیْنِه تَسْلِیْم دُشْمِه مِی گِه.»^{۲۲} شَاگَرْدِیَا وِ یِک سِیْل کِرْدِن، بِلَاجِیْشُ اُومَا کِه یِنِه دِ بَارَه کِی مُئَه.^{۲۳} یِکِی دِ شَاگَرْدِیَا، کِه عِیْسِی دُوسِش دَاش، نَزِیْک وِ سِیْنَه اَو تَک زَبِی. ^{۲۴} شَمْعُون پَطْرُس وَا اِشَارَه دِ اَو حَاس تَا دِ عِیْسِی پَرِیْسَه وَا کِیَه.^{۲۵} بَعْد اَو خُوشَه کَمِی وِ دِمَا گِشِی وَ وِ سِیْنَه عِیْسِی تَک زَ وِ پَرِیْسِی: «آقَا، وَ کِیَه؟»^{۲۶} عِیْسِی جُئُو دَه: «هَه وَ کِه اِی گُت نُونِه دِمَا یِکِه دِ مِیْنِه کَاسِه رَم وِ اَو مِئِم.» اُوسِه گُتِی نُو دِ مِیْنِه کَاسِه زَ وِ اَوْنِه وِ یَهُودَا گَر شَمْعُون اِسْخَرِیوْطِی دَه.^{۲۷} یَهُودَا هَه کِه لُقْمَنِه گِرِیْت، شِیْطُورَت دِ مِیْنِش. اُوسِه عِیْسِی وِ اَو گُت: «اَو جِیئِی کِه دِ دُم اَنْجُومِشِی، زِیْتِر وِ اَنْجُوم بَرَس.»^{۲۸} اَمَا هِیْج کُم دِ گُئُونِی کِه وِ سَرِ سَفَرَه نِشَسَه بِیْنِی، مَنظُور عِیْسِیَانِه نَقْمِیْسِن.^{۲۹} بَعْضِی گِئُو مِی کِرْدِن کِه سِی یِکِه کِیْسَه پِیْلَه دَخْل وِ خَرَج وِ تِه یَهُودَا آ، عِیْسِی وِ اَو مُئَه کِه "هَر چِی سِی عِیْد نِیَاَرَه بَسُو"، یَا یِکِه چِی وِ زَارِیَا بِیَه.^{۳۰} بَعْدِ خَرْدِنِه لُقْمَه، یَهُودَا جَلْدِی رَت وِ دَر. وَ شُوبِی.

حکمی تازَه

^{۳۱} دِمَا یِکِه یَهُودَا رَت وِ دَر، عِیْسِی گُت: «اِیْسِه گَر اِنْسَان جِلَال پِیَا کِرْد وِ خِدا دِ اَو جِلَال پِیَا کِرْد.^{۳۲} اَر خِدا دِ اَو جِلَال پِیَا کِرْد، پَس خِدا هَم اَوْنِه دِ خُوش جِلَال مِیْبِئَه وِ اَوْنِه بِلَافَاصِلَه جِلَال مِیْبِئَه.^{۳۳} بَجُونِه عَزِیْزِم، مُدَت کَمِی هَنِی وَا شِمَانِم. وِ فِیْرَاق مِه مِفْتِیْت وِ هَه اَوْطُور کِه وِ یَهُودِیَا گُتِیْم، اِیْسِه وِ شِمَا هَم مُئِم کِه اَوچَه کِه مِه مِی رِم، شِمَا نَمِی تُونِیْت بِیَایْت.^{۳۴} حَکْمِی تَا زَه وِ شِمَا مِئِم، وَ وِیْنَا کِه یِکِنِه مَحَبَت بَکِیْت. هَه اَوْطُور کِه مِه شِمَانِه مَحَبَت کَرْدِم، شِمَا هَم بَایْس یِکِنِه مَحَبَت بَکِیْت.^{۳۵} دِ هَه اِی مَحَبَتِ شِمَا وِ یِک، هَمِه پِی مُورَن کِه شَاگَرْد مِیْنِیْت.»

^{۳۶} شَمْعُون پَطْرُس گُت: «آقَا، کِجَا مِیْرِی؟» عِیْسِی جُئُو دَه: «تَو اِیْسِه نَتُونِی وِ جَاپِی کِه مِی رِم دِ دُمِه مِه بِیَاپِی؛ اَمَا بَعْدِهَا دِ دُمِه مِه مِیَای.»^{۳۷} پَطْرُس گُت: «آقَا، سِی چِی اِیْسِه نَتُونِم دِ دُم تُو بِیَا م؟ مِه جُونِمِه دِ ر تُو مِی لِم.»^{۳۸} عِیْسِی

گت: «آیا جُونِیَه دِ رَمِه می لی؟ حقیقت و تو مُئِم، وِرز یکه کِلَه شیر بُجُونَه، سه گِل مِنه انکار می کی.»

۱۴

مِه راه و حقیقت و حیات هیسِم

۱ «دَلِ شِمَا پَرِیشو نُوئَه. وِ خِدا ایْمُو دَاشْتوئیت؛ وِ مِه هم ایْمُو دَاشْتوئیت. ۲ دِ حُنَه بوآ آسْمونی مِه اتاق زیاده، وِرنه مِه مِه وِ شِمَا می گُتِم که می رِم تا جایی سی شِمَا آماده بَکِم؟ ۳ وِ اوسِه که رَئِم وِ جایی سی شِمَا آماده کَرِدم، دُواره میام و شِمَانِه وِ تِه حُم مُورِم، تا اوچه که مِه هیسِم شِمَا هم بُوئیت. ۴ جایی که مِه می رِم رَشِه دُنیت.» ۵ توما وِ او گت: «آقا، ایما حتی نُونیم وِ کجا میری، پس چطوری تونیم رَنه دُونسوئیم؟» ۶ عیسی وِ او گت: «مِه رَ وِ حقیقت وِ حیات هیسِم؛ هیشکه جز وِ واسطَه مِه، وِ تِه بوآ نیمایه. ۷ آر مِنه می شناختیت، بوآ مِنه هم می شناختیت؛ اَمّا دِما یِه، اونِه می شناسیت وِ اونِه دِئیتَه.» ۸ فیلیپس وِ او گت: «آقا، بوآنِه وِ ایما نِشوب، که هِه یِه سی ایما کافی آ.» ۹ عیسی وِ او گت: «فیلیپس، مدت زیادیه وِ شمانِم وِ هنی مِنه نِشناختی آ؟ کسی که مِنه دِئیه، بوآنِه دِئیه؛ پس چطوره که مُئی ”بوآنِه وِ ایما نِشوب“؟ ۱۰ آیا باور ناری که مِه دِ بوآ آم وِ بوآ دِ مَنه؟ حَرْفِ یایی که مِه وِ شِمَا می رَنم دِ حُم نی، بَلکَم بوایی که دِ مِه ساکن آ، اونِه که کاریا حُشه وِ انجُوم می رَسَنه. ۱۱ اِبی حَرْفِ مِنه باور بَکیت که مِه دِ بوآ آم وِ بوآ دِ مَنه؛ وِرنه، سی خاطر او کاریایی که کَرِدم مِنه باور بَکیت. ۱۲ «حقیقت، وِ شِمَا مُئِم، وِ که وِ مِه ایْمُو دَاشْتوآ، او هم کاریایی نِه که مِه می کِم، می که، وِ حتی کاریایی گِیتر دِ وِ می که، سی یکه مِه وِ تِه بوآ می رِم. ۱۳ وِ هر چیئی که وِ نوم مِه باحایت، مِه اونِه انجُوم مِئِم، تا بوآ دِ گِر جِلالِ پیا بَگَه. ۱۴ آر چی وِ نوم مِه دِ مِه باحایت، وِنه انجُوم مِئِم.»

وَعْدَه رُوحِ الْقَدَس

۱۵ «آر مِنه دوسِ داریت، احکام مِنه وِ جا میاریت. ۱۶ وِ مِه دِ بوآ می حَام وِ او، یَاوَری هنی وِ شِمَا مَنه که همیشه وِ شِمَا بوئَه، ۱۷ یعنی رُوحِ حقیقت که دنیا نَمیئوئَه وِنه قَبُولِ بَکَه، سی یکه نَه اونِه مِئِنه وِ نَه اونِه می شناسَه؛ اَمّا شِمَا اونِه می شناسیت، سی یکه وِ تِه شِمَا ساکن مُوئَه وِ دِ وجودِ شِمَا می مُوئَه. ۱۸ «شمانِه بی کس نِمیلِم؛ تِه شِمَا میام. ۱۹ دِما مُدَتِ کَمی دنیا دِ مَنه نِمیئَه، اَمّا

شِما مینیت، و سی یِکه مه زِنه آم، شِما هم زِنه اپی می کیت. ^{۲۰} دِ او روز، می قَمیت که مه دِ بوآ هیسِم و شِما دِ مه و مه دِ شِما. ^{۲۱} و که احکام مِنه داره و دِ وِنو اطاعت می گه، وِنآ که مِنه دوس دازه؛ و و که مِنه دوس دازه، بوآم اونِه دوس دازه و مه هم اونِه دوس دارِم و خُمِه و او نِشو مِئم.»

^{۲۲} یهودا، نه اسخریوطی، دِ او پرسى: «آقا، چطور آ که می حای ختِه و ایما نِشو بی، اما نه و اپی دنیا؟» ^{۲۳} عیسی جُئو د: «آر کسی مِنه دوس داشتوآ، کَلومه مِنه وِجا میاره، و بوآم اونِه دوس دازه، و ایما و ته او می یاییم و وا او زِنه اپی می کیم. ^{۲۴} و که مِنه دوس ناره، کَلومه مِنه وِجا نِمیاره؛ و اپی کَلومه که می شِنویت دِ مه نی، بَلکم دِ بوآپی آ که مِنه کِل کِرده.»

^{۲۵} «اپی چیانِه زِمونی و شِما گِتم که هَنی وَا شِما هیسِم. ^{۲۶} اما او یَاور، یعنی روح القدس، که بوآ اونِه و نوم مه کِل می گه، او گِرد چیانِه و شِما یای مِئه و هر چیئی که مه و شِما گِتم، و ویرتُ میاره. ^{۲۷} سی شِما آرامش وِجا می لِم؛ آرامش خُمِه و شِما مِئم. او چیئی که مه و شِما مِئم، چی آرامشی که دُنیا وِت مِئه، نی. دِل شِما پَریشو و هِراسو نُوئه. ^{۲۸} اِشِنفتیت که و شِما گِتم ”مه می رم، اما دَواره و ته شِما میام.“ آر مِنه دوس داشتیت، خَسالی می کِرَدیت که و ته بوآ می رم، سی یِکه بوآ دِ مه گِپتره. ^{۲۹} ایمدال یِنه وِرز یِکه انفاق بَفته و شِما گِتم، تا وختیکه اتفاق بَفته ایمو بیاریت. ^{۳۰} دِ بیشتِر دِ یِه وَا شِما قِصَه نمی کِم، سی یِکه حاکِم اپی دنیا میایه. او هیچ ادعایی وِری مه ناره؛ ^{۳۱} اما مه کارینه می کِم که بوآ و مه فرمُو دِئه، تا دنیا دُونسوآ که بوآنِه دوس دارِم. ایسه وریسیت، رُویم.»

۱۵

مه درخت مُو حقیقی هیسِم

^۱ «مه درخت مُو حقیقی هیسِم و بوآم باغُونه. ^۲ هر شاخه ای دِ مه که میوه نیازه، اونِه قطع می گه، و هر شاخه ای که میوه بیاره، اونِه هَرس می گه تا بیشتِر میوه بیاره. ^۳ شِما هیسه و خاطر کَلومی که و شِما گِتمه، پاکیت. ^۴ دِ مه بَمونیت، و مه هم دِ شِما می مُونِم. هِه اوطور که شاخه آر دِ درخت مُو نَمونَه نِمیونَه دِ خوش میوه بیاره، شِما هم آر دِ مه نَمونیت نمی تونیت میوه بیاریت.»

^۵ «مه درخت مُو هیسِم و شِما شاخه یا و. کسی که دِ مه می مونه و مه دِ او، میوه زیاد میاره؛ سی یِکه سوا دِ مه، هیچ نمی تونیت بکیت. ^۶ آر کسی دِ مه نَمونَه، چی شاخه ای آ که مُننش وِ دیر و حُشک مونه. شاخیا حُشک بینه جَمع

می گن وُد تَش مُنن، می سوزَن. ^۷ آردِ مِه بَمُونیت و کلوم مِه دِ شِما بَمُونَه، هر چیئی که می حایت، باحایت کِه سیئ کِرده مونه. ^۸ جلالِ بوا مِه دِ پِنآ کِه شِما میوه زیاد بیاریت؛ و واپی صُورت شاگردِ مِه مُونیت.

^۹ «هه او طور که بوا مِه دوس داشته، مِه هم شمانه دوس داشته؛ دِ محبت مِه بَمُونیت. ^{۱۰} آردِ احکام مِه نیه داریت، دِ محبت مِه می مُونیت؛ چنو کِه مِه احکام بوا خُومه نیه داشته و دِ محبت او می مُنم. ^{۱۱} اپی قِصه یانه و شِما گِتم تا شاپی مِه دِ شِما هم بُوئه و شاپی شِما کامل با.

^{۱۲} «حکم مِه پِنآ کِه یِکِه محبت بکیت، چنو کِه مِه شمانه محبت کِرده. ^{۱۳} محبتی گِپتر دِ یه وجودِ ناره که کسی جُونه خُوشه دِ ر دوسیاش فدا بگه. ^{۱۴} دوسیا مِه شمانیت آر هر چیئیکه که و شِما حکم می کم، انجوم بیئت. ^{۱۵} دِ شِمانه غُلم نِموحونم، سی یِکه غُلم دِ کاریا اربابش خور ناره. بلکه شمانه دوس خُم موحونم، سی یِکه هر چیئی که دِ بوا اِشفتیمه، شمانه دِ وِ وَاخور کِرده. ^{۱۶} شِما نیوئیت که مِه انتخاب کردیت، بلکه مِه شمانه انتخاب کِردم و شِمانه قِرار دم تا رُوئیت و میوه بیاریت و میوه شِما بَمُونَه، تا هر چیئی که دِ بوا و نوم مِه باحایت و شِما عطا بگه. ^{۱۷} حکم مِه و شِما پِنآ کِه یِکِه مُحَبَت بکیت.

نفرت دنیا دِ مَریدیا عیسی

^{۱۸} «آردِ دنیا دِ شِما نفرت داره، و یای داشتوئیت که ورز شِما دِ مِه نفرت داشته. ^{۱۹} آر هیینه دنیا بیئیت، دنیا شمانه چی گسونه خوش دوس میاشت. اما سی یِکه هیینه دنیا نیسیت، چون مِه شمانه دِ دنیا انتخاب کِرده، دنیا دِ شِما نفرت داره. ^{۲۰} کلومی نه که و شِما گِتم، و یای داشتوئیت: ”غُلم دِ ارباب خوش گِپتر نی.“ آر مِه زجر دن، شِمانه هم زجر مَنن؛ و آر کلومه مِه نیه داشتن، کلومه شمانه هم نیه میارن. ^{۲۱} اما گردِ پُنونه سی خاطر نُوم مِه و شِما می گن، سی یِکه و کِه مِه کِل کِرده نمی شناسن. ^{۲۲} آر نیومائیمی و واونو قِصه نِکِردیمی، گنایی ناآشتین؛ اما ایمدال دِ عذری سی گنایاشو نازن. ^{۲۳} کسی که دِ مِه نفرت داشتوئه، دِ بوا مِه هم نفرت داره. ^{۲۴} آردِ مینش کاریایی نِکِرده بییم که جز مِه هیشکه نِکِرده، گنایی ناآشتین؛ اما ایسه، وایکه او کاریانه دِ بیته، هم دِ مِه و هم دِ بوا مِه نفرت دارن. ^{۲۵} و اپی صُورت، کلومی که دِ توراتِ خُوشو اوما آ و انجوم خُوش می رسه که: ”بی سَبب دِ مِه نِفرت داشتن.“

^{۲۶} «اما وختی او یاور که دِ ته بوا سی شِما کِل می کم بیایه، یعنی روح حقیقت

که دِ بُوأ مِيا، او خُوش دِ بارَه مِه شَهادت مِئَه. ^{۲۷} وَ شِما هم بايس شَهادت بِنِيت، سِ يِکَه دِ اُول وا مِه بِيئَتَه.

۱۶

۱ «اِبي چِياَنه وِ شِما گُتِم تا دِ اِيمُو نِفَتِيت. ^۲ شِماَنه دِ کَنِيسِيا مَوَن وِ دَر وِ حَتِ زِمونِ مِ رَسَه که هِرکه شِماَنه بَگَشَه، خِياَل مِ که که خِداَنه خِدمت کِرَدَه. ^۳ اِبي کَاريانَه مِ گَن، سِ يِکَه نَه بُوآنَه مِ شِناسَن، نَه مِنه. ^۴ يِنُونَه وِ شِما گُتِم تا وَخَتِ يِنو دَاَرَه وِ سَرَتُ مِيا، وِ ياي بِيارِيت که شِماَنه واخُور کِرَدِيمي. وِنُونَه دِ اُول وِ شِما نَگُتِم، سِ يِکَه حُوم وِ شِما بِييم.

روح خدا چي مي گه

۵ «اِيسَه وِ تَه وَ مِ رِم کِه مِنه کِل کِرَدَه، وِ هِيج گُم نَمِ پُرسِيت، ”کجا ميري؟“ ^۶ اِما وِ خِاطِرِ اِبي چِيا کِه وَت گُتِم، دِل شِما غَم دِ بار بِيئَه. ^۷ وا اِبي حَال، مِه وِ شِما راس مُئِم که رَتِيم وِ نَفَع شِماَنه. سِ يِکَه آر نَرُوئِم، او يَاوَر وِ تَه شِما نَمِيايَه؛ اِما آر رُوئِم اوَنه وِ تَه شِما کِل مِ کِم. ^۸ هِه کِه او بِيايَه، دِنياَنه دِ مَوَرِدِ يِکَه گَنه وِ صالِح بِيئَه وِ داوَرِ چِ هِيسِن، قانَع مِ گَه که تَصقِرکار آ. ^۹ دِ مَوَرِدِ گَنه، سِ يِکَه وِ مِه اِيمُو نَمِيارَن. ^{۱۰} دِ مَوَرِدِ صالِح بِيئَه، سِ يِکَه تَه بُوأ مِ رِم وِ دِ مِنه نَمِينِيت. ^{۱۱} وِ دِ مَوَرِدِ داوَرِ، سِ يِکَه حاکم اِبي دِنيا مَکوم بِيَه.

۱۲ «خِيلي چِيايِ هِنِ دارِم که وِ شِما بُئِم، اِما اِيسَه نَمِيتونِيت بَفَمِيت. ^{۱۳} اِما وَخَتِ رُوح حَقِيقَت بِيايَه، شِماَنه وِ تَمُو مِ حَقِيقَت رَهبرِ مِ گَه؛ سِ يِکَه او دِ جَانو خُوش حَرَفِ نِمِ زَنَه، بَلکَم او چِئِی که مِ شَنُوَه مُئَه وِ دِ او چِئِی کِه دِ پِيش آ وِ شِما قِصَه مِ گَه. ^{۱۴} او مِنه جِلال مِئَه، سِ يِکَه دِ او چِبي که سِ مِئَه، مِيرَه، وِ شِما اِعلام مِ گَه. ^{۱۵} هِرچِئِی که سِ بُوأ آ، سِ مِئَه. سِ يَه گُتِم او چِبي که سِ مِئَه مِيرَه، وِ شِما اِعلام مِ گَه.

عيسي شاگردِيا نِه دِلگاوَه مِيه

۱۶ «دِما مُدَت گَمِ، دِ مِنه نَمِينِيت وَ دِما مُدَت کَمِ هَنِی، دُوآرَه مِنه مِينِيت.» ^{۱۷} اُويسَه بَعْضِ دِ شاگردِياش وِ يِک گُتِن: «قِصَت او دِ اِبي حَرَف چِئِنه که، ”دِما مُدَت کَمِ دِ مِنه نَمِينِيت، وَ دِما مُدَت کَمِ هَنِی، دُوآرَه مِنه مِينِيت“، يا دِ يِکَه مُئَه ”سِ يِکَه وِ تَه بُوأ مِ رِم؟“ ^{۱۸} بَعَد وِ يِک مِ گُتِن: «اِبي ”مُدَت کَمِ“ که مُئَه، چِئِنه؟ قِصَت اوَنه نَمِ فَمِيم؟» ^{۱۹} اِما عِيسِی کِه دُونَس مِ حان دِ او سَوَال

بَکَن؛ وِشْ گُت: «آیا دِ اِیِ باره وایک بحث می کیت که گُتیم،» دِما مُدَت گمی، دَ مِنْه نِمینیت، و دِما مُدَت کمی هَئی، دُواره مِنْه مینیت“؟^{۲۰} حقیقت، و شِما مُئِم، شِما گِریوَه و زاری می کیت، اَمّا دنیا شاپی می گَه؛ شِما ناراحت مُوییت، اَمّا غَم شِما و شاپی وِر می گِردَه.^{۲۱} رَ دِ موقعَ زا درد می گِشَه، سی یِکَه ساعت او رَسِسَه؛ اَمّا وَختی بَچَش وِ دی اوما، درد خُوشَه دَ وِ یای نِمیارَه، سی یِکَه خَشال آ دِ یِکَه انسانی وِ دی اومایه.^{۲۲} هَه وِ اِیِ صُورت، شِما هم ایِسَه غَم دِ باریت؛ اَمّا دُواره شِمانِه مینم وِ دلِ شِما شاد مُوئَه و هیشکَه او شایینه دِ شِما نِمی نُوئَه بَسُوئَه.^{۲۳} دِ او روز، دَ چِی دِ خُودِ مِه نِمی حایت. حقیقت، وِ شِما مُئِم، هر چِی وِ نوم مِه دِ بوأ باحایت، وَنَه وِ شِما مِئَه.^{۲۴} تا ایِسَه وِ نُوم مِه چِی ناحاسیئَه؛ باحایت تا پیا بَکیت و شاییتُ کامل با.

^{۲۵} «یُنونَه وَا مِثل وِ شِما گُتیم؛ اَمّا زَمونی می رَسَه که دَ ایطور وَا شِما قِصَه نِمیکم، بَلکَم آشکارا دِ بارَه بوأ وِ شِما مُئِم.^{۲۶} دِ او روز، وِ نُوم مِه می حایت. وِ وِ شِما نِمیَم که مِه دِ جانِوِ شِما دِ بوأ می حام،^{۲۷} سی یِکَه بوأ خُوش شِمانِه دوس دارَه، سی یِکَه شِما مِنْه دوس داریت و اِیْمُو اُوردیتَه که دِ تَه خدا اوما مَه.^{۲۸} مِه دِ تَه بوأ اوما مَه وِ اِیِ دنیا واردِ بیمَه؛ وِ ایِسَه اِیِ دنیانه ترک می کِم وِ تَه بوأ می رَم.»

^{۲۹} اُوسِه شاگردیاش گُتن: «ایِسَه آشکارا قِصَه می کی، نه وَا مِثلیا.^{۳۰} ایِسَه دَ دُونیم که دِ همه چی خُور داری و حتی نیاز ناری کسی دِ تُو بَپُرسَه. دِ اِیِ ری، باور داریم که دِ تَه خدا اومایه.»^{۳۱} عیسی وِشْ گُت: «آیا ایِسَه باور داریت؟^{۳۲} ایِسَه زَمونی می رَسَه، وِ راستی که هَه الان رَسِسَه، که پَخَشُو پلا مُوییت و هر گُم وِ حُونَه وُ کاشانه خُوت می ریت و مِنْه تَنیا می لیت؛ اَمّا مِه تَنیا نِسیم، بوأ وَا مِئَه.^{۳۳} یُنونَه وِ شِما گُتیم تا دِ مِه آرامش داشتُوئیت. دِ دنیا سی شِما رَمَت مُوئَه؛ اَمّا دلِ داشتُوئیت، سی یِکَه مِه وِ دنیا غالُو اوما مَه.»

۱۷

دعای عیسی

۱ دِما اِیِ حَرفیا، عیسی وِ آسَمو سیل کِرد و گُت: «بوأ، او ساعت رَسِسَه. گُرتَه جِلالِ بَ تا گُرت هَم تونَه جِلالِ بَنَه.^۲ سی یِکَه تُو اقتدار گِردِ انسانیانه وِ او دِئیه تا وِ گِردِ وِ نونی که وِش سِپُردیه، حیات ابدی بَنَه.^۳ وِ پِنآ حیات ابدی که تونَه، تَنیا خدای حقیقی، و عیسی مسیحَنه که کِل کِردیه، بَشناسَن.^۴ مِه کارینه

که و مه سپردی، و آخر رسنیم، و و ای صورت تونه و ری زمی جلال دم. ° پس ایسه ای بوأ، تو هم منه د حضور خت جلال ب، هه و او جلالی که ورز یکه دنیا و وجود بیا د ته تو داشتیم.

۶ «مه نوم تونه و مردمی که د دنیا و مه دئی، دیاری کردم. مال تو بین و تو ونونه و مه دئی، و کلوم تونه نیه داشتن. ۷ ایسه فمسنه که هر چی که و مه دئی، و راسی د جانو تونه. ۸ سی یکه کلومی نه که و مه دئی، و شو دم، و ونو ونه قبول کردن و دونسن که د ته تو اوماقه، و باور کردن که تو منه کل کردیه. ۹ دعای مه سی ونونه؛ مه نه سی دنیا بلکم سی ونونی دعا می کم که تو و مه دئی، سی یکه مال تونن. ۱۰ هر چیی که سی منه، مال تونه و هر چیی که مال تونه، مال منه؛ و د ونو جلال پیا کردمه. ۱۱ بیشتر د یه د دنیا نمی مونم، اما ونو هنی د دنیا هیسن؛ مه و ته تو میام. ا بوا قدوس، ونونه و قدرت نوم خت که و مه دئی، حفاظت ک، تا یک بان، هه اطور که ایما یک هیسیم. ۱۲ مه ونونه تا زمونی که واش بییم، حفاظت کردم، و د ونو و قدرت نوم تو که و مه دئی، محافظت کردم. هیچ کم د ونو هلاک نوی، جز گر هلاکت، تا نوشته مقدس انجوم با. ۱۳ اما ایسه و ته تو میام، و ای حرفیانه زمونی مئم که هنی د دنیا هیسیم، تا د شاپی مه لوریز بان. ۱۴ مه کلومه تونه و ش دم، اما دنیا دش نفرت داش، سی یکه هیینه دنیا نیسن، چنو که مه هیینه دنیا نیسم. ۱۵ مه نمیحام که ونونه د ای دنیا بری، بلکم می حام د او شریر حفاظت شو بکی. ۱۶ ونو هیینه ای دنیا نیسن، چنو که مئم هیینه ای دنیا نیسم. ۱۷ ونونه وخم حقیقت ک، کلومه تو حقیقت آ. ۱۸ هه اطور که تو منه و دنیا کل کردی، مه هم ونونه و دنیا کل می کم. ۱۹ مه خومه سی خاطره ونو وخم می کم، تا ونو هم وخم حقیقت بان.

۲۰ «مه تنیا سی ونو نمی حام، بلکم هه چنی سی گسونی می حام که و واسطه کلومه ونو و مه ایمو میارن، ۲۱ تا همه یک بان، هه اطور که تو ای بوأ د منی و مه د تو. چنو ک که ونو هم د ایما بان، تا دنیا باور بگه که تو منه کل کردیه. ۲۲ و مه جلالی نه که و مه دئی، و ش دم تا یک بان، چنو که ایما یک هیسیم؛ ۲۳ مه د ونو و تو د مه. چنو ک که ونو هم کاملاً یک بان تا دنیا دنیسوئه که تو منه کل کردیه، و ونونه هه اطور دوس داشتی که منه دوس داشتی. ۲۴ ای بوأ، می حام ونونی که و مه دئی و مه بان، هه اوجه که مه هیسیم، تا جلال منه سیل بکن، جلالی که تو و مه دئی؛ سی یکه ورز شروع دنیا منه دوس داشتی.

۲۵ «ای بوا عادل، دنیا تونه نمی شناسه، اما مه تونه می شناسیم، و یئو فمسنه

که تو منہ کلِ کردیہ. ^{۲۶} مہ نوم تونہ و ونو شناسنیم و می شناسنیم، تا محبتی کہ تو و مہ داشتیہ، دِ ونو ہم بوئہ و مہ ہم دِ اونو بام.»

۱۸

گرفتار بینہ عیسیٰ

^۱ عیسیٰ دِما یکہ اپی قصہ یانہ کرد، وا شاگردیاش و او لانہ دِرَہ قِدرن رت. دُوچہ باغی بی، و عیسیٰ و شاگردیاش وارد اوچہ بین. ^۲ اما یہودا، تسلیم کنندہ او، او محل دونس، سی یکہ عیسیٰ و شاگردیاش بارہا دِ اوچہ جم بیئینی. ^۳ پس، یہودا گروہی دِ سروازیا و ہم مأموریا سرون کاهنیا و علمای فرقہ فریسیہ برداشت، و اوچہ رت. ونو وا چراغ و مشعل و سلاح و اوچہ رسیسن. ^۴ عیسیٰ، وا یکہ دونس چی و سرش میا، جلو رت و وش گت: «و فتراقی کی ہیسیت؟» ^۵ جئو دن: «عیسیٰ ناصری.» گت: «مہ ہیسیم.» یہودا، تسلیم کنندہ او ہم وا ونو ایساتیہ بی. ^۶ وختی عیسیٰ گت، «مہ ہیسیم،» ونو و دِما رتن و وری زمی افتان. ^۷ بعد گلی ہنی دِ اونو پرسی: «و فتراقی کی ہیسیت؟» گتن: «عیسیٰ ناصری.» ^۸ جئو دہ: «و شما گتم کہ مہ ہیسیم. پس آر منہ می حایت، بیلیت پنو روئن.» ^۹ یتہ گت تا او چبی کہ جلو تر گتی و انجوم برسہ کہ: «ہیچ کم دِ ونو بی کہ و مہ دئی، دِ دس ندَم.»

^{۱۰} اوسہ شمعون پطرس شمشیری کہ داش، گشی و ضرورتی و پاکار کاهن اعظم ر و گوش راسیہ بری. نوم او خادم مالخوس بی. ^{۱۱} عیسیٰ و پطرس گت: «شمشیر ختہ غلاف ک! آیا نبایس پیالہ ای نہ کہ بوأ و مہ دتہ، بنوشم؟»

^{۱۲} اوسہ سروازیا، ہمراہ فرموندہ خوشو و مأموریا یہودیا عیسانہ گرتن. اونو دسیاش بستن ^{۱۳} و اول و تہ حتا بردن. او ہسیرہ قیافا، کاهن اعظم او زمو بی. ^{۱۴} قیافا ہہ او گسی بی کہ و یہودیا سفارش کرد بیترہ کہ یہ نفر سی قوم یہود بَمیرہ.

^{۱۵} شمعون پطرس و شاگردی ہنی ہم دِ دیمہ عیسیٰ رتن. دِ اوچہ کہ او شاگرد، دِ آشنایا کاهن اعظم بی، پس وا عیسیٰ و خوش حونہ کاهن اعظم رت. ^{۱۶} اما پطرس پشت درِ اسا. اوسہ او شاگرد ہنی کہ دِ آشنایا کاهن اعظم بی، رت و در و زینہ کنیزی کہ دربو بی، قصہ کرد و پطرس نہ برد وامی. ^{۱۷} اوسہ او زینہ دربو دِ پطرس پرسی: «مر تو ہم یکی دِ شاگردیا او پیا نیسی؟» پطرس جئو دہ: «مہ نیسم.»

۱۸ هوا سرد بی. پاکاریا وُ مأموریا تَشی وا زغال ورگنینی وَ گِرد وَ ایساء بیین و خُشونَه گرم می کِردن. پَطْرُس هم وا ونو ایساء بی وَ خُوشه گرم می کِرد.

۱۹ کاهن اعظم دِ عیسی دِ باره شاگردیا و تعلیمیاش پرسی. ۲۰ عیسی جُئو دَه: «مه وا دنیا آشکارا قِصه کِردمه و همیشَه دِ کنیسه و دِ معبد که جا گِرد اوماینه همه یهودیا آ، تعلیم دَمه و چپی دِ پنهونی نَگتَمه. ۲۱ سی چی دِ مه می پرسی؟ دِ ونو بیرس که حرفیا منه اِشَنفَتِنَه! ونو خُو دُونن وِشُ چی گِتمَه.» ۲۲ وَختی یِنه گُت، یکی دِ نِگبُونیا که اوچه ایسائی، و لا ریش چِپلاقی زُ وُ گُت: «ابی طُور و کاهن اعظم جُئو می؟» ۲۳ عیسی جُئو دَه: «آر خلاف گِتم، خِلافِمه ثابت کُ؛ اما آر راس گِتم، سی چی مِنْه می زنی؟» ۲۴ اوسِه حَنّا اونَه دس بَسْتَه وَ ته قیافا، کاهن اعظم، کِل کِرد.

۲۵ هِه دِ او حال که شَمعون پَطْرُس ایسائی و خُوشه گرم می کِرد، قری دِ او پُرسیین: «مَر تو هم یِکی دِ شاگردیا او نیسی؟» او انکار کِرد و گُت: «نَه! نیسم.»

۲۶ یِکی دِ پاکاریا کاهن اعظم که دِ فامیلیا او کسی بی که پَطْرُس گوشه بُریئی، گُت: «مَر مه خُم تونه وا او دِ او باغ نِئیم؟» ۲۷ پَطْرُس دُواره انکار کِرد. هه او مَوقع کِلَه شیری حن.

۲۸ عیسانه دِ ته قیافا و کاخ فرمُوندار بُردن. نِزیک صُوی بی. ونو خُوشو و مینه کاخ نِرتِن تا نِجس نُوتن و بَتُونن شُومه عیدِ پَسَخ نِه بُجُورن. ۲۹ بَعد پِیلائُس و ته ونو و دَر اوما و پرسی: «ابی پیانه و چه جرمی متهم می کیت؟» ۳۰ جُئو دَن، گُتن: «آر مجرم نُوی، و تو تسلیمش نمی کِردیم.» ۳۱ پِیلائُس وِشُ گُت: «شِما خُوتو اونَه بُوریت و بنا و شریعت خُوتو محاکمه بَکیت.» یهودیا گُتن: «ایما اجازَه اعدام کسی نِه ناریم.» ۳۲ و اِپی تَرتیب حَرفِ عیسی که گُتی وا چَطور مَرگی بایس بَمیره و انجومش رِیس.

۳۳ پس پِیلائُس و کاخ ورگشت و عیسانه حاس، وَ و او گُت: «آیا تو پاتشاه یهودیا هیسی؟» ۳۴ عیسی جُئو دَه: «مه یِنه تو خُت مُئی، یا گسونه هَنی دِ باره مه وَ تو گِتنَه؟» ۳۵ پِیلائُس جُئو دَه: «مَر مه یهودی ام؟ قُوم خُت و سُرُون کاهنیا، تونه و مه تسلیم کِردنَه؛ چی کِردنَه؟» ۳۶ عیسی جُئو دَه: «پاتشایی مه دِ اِپی دنیا نی. آر پاتشایی مه دِ اِپی دنیا بی، پاکاریام می جَنگِسن تا و دَس یهودیا اسیر نُوئِم. اما پاتشایی مه دِ اِپی دنیا نی.» ۳۷ پِیلائُس دِ او پرسی: «پس تو یه پاتشایی؟» عیسی جُئو دَه: «تو خُت مُئی که مه یه پاتشایم. سی یِکه مه سی یه و دی اومامه و سی یه و اِپی دنیا پانیامه تا و حقیقت شاهدات بئِم. پس هر گه

که د حقیقت او حرفیا مه گوش میه. ^{۳۸} پیلانُس پرسی: «حقیقت چینه؟»
 وختی یینه گت، دوازه و ته یهودیا و در رت و وش گت: «مه هیچ جرمی سی
 محکوم کړدنه او نجستیم. ^{۳۹} اما شما رسمی داریت که د عید پسخ په زندونی نه
 سیٹ آزاد بکم؛ آیا می حایت پاتشاه یهودیانه آزاد بکم؟» ^{۴۰} ونو د جئو قارین:
 «اونه نه، بلکم بازاباس نه آزاد ک!» و بازاباس په رازن بی.

۱۹

حکم مصلوب کړدنه عیسی

^۱ اوسه پیلانُس عیسانه گرت، دستور ده شلاقش دتن. ^۲ و سروازیا تاجی د
 خار بافتن، ری سرش نیان و په ردا و رنگ ارغوان د ورش کړدن، ^۳ و ته او
 اومایه، می گتن: «سلام و تو، ای پاتشاه یهودیا!» و اونه وا چپلاق می زن.
^۴ اوسه پیلانُس په گل هنی رت و در و و سرون یهودیا گت: «هیسسه اونه و ته
 شما و در میارم تا دئسوییت که مه هیچ جرمی سی مکوم کړدنه او نجستمه.»
^۵ بعد عیسی تاج خار و سر و رداي ارغوانی د ور، اوما و در. پیلانُس و ونو گت:
 «سیل بکیت په هم او شخصه!» ^۶ وختی سرون کاهنیا و نگبونا معبد اونه
 دیئن، قارین، گتن: «و صلیبش ک! و صلیبش ک!» پیلانُس وش گت: «شما
 خوئو اونه بوری و صلیبش بکیت، سی یکه مه جرمی سی مکوم کړدنه او پیا
 نکردمه.» ^۷ یهودیا د جئو او گتن: «ایما په حکم د شریعتمو داریم که بنا و او
 حکم او بایس بمیره، سی یکه ادعا می که گر خدا آ.»

^۸ هه که پیلانُس یینه ایشنت، بیشتر زرتلاق بی، ^۹ و دوازه و مین کاخ ورگشت و
 د عیسی پرسی: «تو د کجا اومایه؟» اما عیسی جئوی و او نده. ^{۱۰} بعد پیلانُس
 و او گت: «و مه چیئ نمئی؟ آیا نونی مه قدرت دارم آزادت بکم و هم قدرت
 دارم و صلیب بکم؟» ^{۱۱} عیسی گت: «هیچ قدرتی و مه ناآشتی، آر د بالا و تو
 دئه نویه بی؛ سی یه، گنه و که منه و تو تسلیم کړد، خلی گپتزه.» ^{۱۲} د اوسه وا
 دما پیلانُس تلاش کړد آزادش بگه، اما یهودیا قارین گتن: «آر اپی پیانه آزاد بکی،
 دوس قیصر نیسی. هرکه که خوئشه پاتشاه بگه، و ضد قیصر ایساته.»

^{۱۳} وختی پیلانُس اپی قصبه یانه ایشنت، عیسانه و در آورد و خوش و جایگاه
 داوری نیشس، د جایی که و «سنگفرش» معروف بی، اما و زونه آرامی که زونه
 یهودیا آ «جپاتا» حنه می. ^{۱۴} او روز، روز آماده بیئ سی روز عید پسخ و نریکه
 ظهر بی. پیلانُس و یهودیا گت: «یه هم پاتشاه شما!» ^{۱۵} ونو قارین گتن: «اونه

دِ مینَه وِردار! اونَه دِ مینه وِردار وُ وِ صلیبش کُ! « پیلاتس گُت: «آیا پاتشائونَه وِ صلیب بَکَم؟» سَرُون کاهنیا جُئو دَن: «ایما پاتشایی جز قیصر ناریم.» ۱۶ آخِر سَر پیلاتس عیسانَه وِ ونو دَ تا وِ صلیبش بَگن.

وِ صلیب بیینه عیسی

اوسَه عیسانَه گِرتن، بُردن. ۱۷ عیسی صلیب وِ شَنِش رَت وِ در، وِ طرفِ مَحَلی وِ نُومِ جَمجمه که وِ زُونَه آرمی جُلجُتا حَنَه مَوَّه. ۱۸ دِ اوچه اونَه وِ صلیب کِردن. وا او دو نُفر هنی هَم دِ دو طِرَفِش وِ صلیب بیئن وِ عیسی دِ مینجاشُ قِرار داش. ۱۹ وِ فرمُون پیلاتس کتیبَه‌ای نُوشَتِن وِ اونَه دِ بالا صلیب نصب کِردن. ری وِ نوشته بیئ: عیسی ناصری، پاتشاه یهودیا. ۲۰ خیلی دِ یهودیا او کتیبَه حِن، سی یَکه جایی که عیسی وِ صلیب بی نَزیکه شهر بی وِ او کتیبَه وِ زُونَه آرمی وِ لاتین وِ یونانی نوشته بیئ. ۲۱ بعد سَرُون کاهنیا یهود وِ پیلاتس گُت: «نُویس "پاتشاه یهودیا"، بَلکَم بَنویس ایی پیا گُتَه که مَه پاتشاه یهودیام.» ۲۲ پیلاتس جُئو دَه: «اوجیی که نوشته، نوشته.»

۲۳ هَه که سَرِوازیا عیسانَه وِ صلیب گَشِن، جُومَه‌یا اونَه گِرتن، وِ چار قِس تقسیم کِردن وِ هر گُم بَری وِرداشتن. وِ جُومه بِلِنَه اونَه هَم گِرتن. اما او جُومَه دَرز نَاشَت، بَلکَم دِ بالا وِ هار بافته بیئ. ۲۴ بعد وِ یَک گُتِن: «یَنَه گُت گُت نَکنیم، بَلکَم پَشک بُونیم تا بِنیم مالِ کی مَوَّه.» وِ ای تَرَتیب نوشته مقدس وِ انجوم رَسِس که:

«جُومَیا مَه هَم مینَه خُوشو تقسیم کِردن

وِ ری جُومَه بِلِنیم هَم پَشک وِن.»

پس سَرِوازیا چنی کِردن.

۲۵ نَزیکه صلیب عیسی، دَا وُ خُوارِ دَاش، وِ هَم مریم زینَه کُلوپاس وِ مریم مَجْدَلِیَه ایساء بیِئِن. ۲۶ وَختی عیسی دَاش وُ او شاگردینه که دوس داش دِ لِفِ او ایساء دی، وِ دَاش گُت: «اَر، سِیل کُ گُرت.» ۲۷ وِ او شاگردِ هَم گُت: «سِیل کُ یَه دَات.» دِ او موقع، او شاگرد، اونَه وِ حُتَه خُوش بُرد.

مَرگِ عیسی

۲۸ اوسَه عیسی آگا دِ یَه که همه چی وِ انجوم رَسِسَه، سی یَکه نوشته مقدس وِ انجوم بَرَسَه، گُت: «تَشَمَه.» ۲۹ دِ اوچه ظرفی بی پُر دِ شَرَاو تَرَشَسَه. پس اسفنجی کِردن دِ شَرَاو وِ ری شاخه‌ای دِ زوفا نیان، نَزیکِ دَمِش بُردن. ۳۰ وَختی

عیسی شِراؤنِه چَشی، گُت: «وِ اَنجُوم رِیسَس.» بعد سِرِ خم کِرِد و روح خُوشِه تسلیم کِرِد.

^{۳۱} او روز، روزِ آمادَه بیئِه سی عیدِ پَسَخ بی، و روز بعد، شَبَّات گپ بی. دِ اوچه که سَرُون یهودِ نمیحاسِن جِنارَه تا روزِ بعد وِ ری صلیبِ بَمُونَه، دِ پیلاتس حاسِن تا ساقِ پایا او سه نَفَرِنَه بَشکَن و جِنارِیاشونَه دِ ری صلیب وِ هارِ بیارَن ^{۳۲} بعد سَروازیا اُومان و ساقِ پایا اُولین شَخِصِ وِ او یِکی هَنی نِه که وا عیسی وِ صلیبِ بیئینی، اشکِنان. ^{۳۳} اَمّا وَختی وِ عیسی رِیسَسِن وَ دِیین مُردَه، ساقِ پایا اونَه نَشکِنان. ^{۳۴} اَمّا یِکی دِ سَروازیا نیزه‌ای وِ پَلی او فرو کِرِد که دَرِجا خِیُن وُ او دِ او جاری بی. ^{۳۵} وَ کِه یِنَه دی، شَهادتِ مِیه تا شِما هم باورِ بَکیتِ شَهادتِ او راسِ اَ وِ او دُونَه که حقیقتِ نِه مُئَه. ^{۳۶} گِرِدِ یُنو اِتفاقِ اُفتا تا نوشتهِ مَقَدَس وِ اَنجُوم بَرَسَه که: «هیچ گُم دِ سَخُونِیاش نِمیشکِیه»، ^{۳۷} و هم جایی هَنی دِ نوشتهِ مقدس که مُئَه: «وِ وَکِه وِش نِیزَه رَنه، سیل می گَن.»

دَفنِ عِیسی

^{۳۸} اُوسَه یوسف، اَلِه رامه، دِ پیلاتسِ اِجارَه حاس که جِنارَه عِیسانَه وِرِ دارَه. یوسف دِ پِروویا عیسی بی، اَمّا دِ پَنهونی، سی یِکِه دِ یهودیا زَلَش می رَت. پیلاتس وِ او اِجارَه دَه. بعد اُوما، جِنارَه عِیسانَه وِرِ داشت. ^{۳۹} نِیقودیموس هم که جَلوترِ شَبانَه وِ ته عیسی رَتی، اُوما وَ وِ اُوشِ مَخْلوطی دِ ادویَه یا مُر وِ عود وِ وزنِ پَنجاه لِیتر اُورد. ^{۴۰} بعد وِنو جِنارَه عِیسانَه وِرِ داشتَن، اونَه وِ رِسمِ کَفنِ وُ دَفنِ یهود وِ عَطریاتِ دِ گَفه پِیچِنن. ^{۴۱} اوچه که عیسی وِ صلیبِ بی، باغی بی وَ دِ او باغِ مَقبره تازَه ای بی که هَنی مَرده‌ای دِ وَ نَنیائینی. ^{۴۲} بعد سی یِکِه روزِ آمادَه بیئِه یهودیا بی وَ او مَقبره هم نِزیکِ بی، جِنارَه عِیسانَه دِ اوچه نییان.

۲۰.

مَقبرَه حالی

^۱ دِ اُولین روزِ هفتَه، نِزیکِ صُوم، موقعی که هوا هَنی تاریک بی، مریم مَجَدَلِیَه وِ مَقبره اُوما وِ دی که بَرِدِ دِ پَرآورِ او وِرِ داشتَه بیه. ^۲ بعد وا دُوم وِ ته شَمعونِ پَطْرُس وِ او شاگَرِدِ هَنی که عیسی دُوسِش داش، رَت وَ وِش گُت: «آقامونَه دِ مَقبره بُردَنه وِ نُونیم کجا نیانِشه.» ^۳ اُوسَه پَطْرُس وِ آردِ او شاگَرِدِ هَنی وِ دَرِ کِرِدِن، وِ طرفِ مَقبره راپی بیین. ^۴ و هر دو وا یِک می دُؤئِسن؛ اَمّا او شاگَرِدِ هَنی تندتر

رَت، دِ پَطْرُس جَلو اُفتا و اوّل و مقبره رَسِس. ^۵ بعد دُولو پي، سيل كِرِد و دى كه پارچيا كَفِه دُوچَن، اما مينه مقبره نَرَت. ^۶ شَمعونِ پَطْرُس هم دِ دُمه او اوما و مينه مقبره رَت، دى كه پارچيا كَفِه دِاوچَن ^۷ اما لچكى كه دُوره سر عيسى بستَه پين، دِ تِه پارچه يا كَفِه نى، بلكم تا بييه وَ دِ جايي هنى نيائه بيَه. ^۸ بعد او شاگرد هنى هم كه اوّل و مقبره رَسِس، وامى اوما و دى و باور كِرِد. ^۹ سى يَه هنى نوشتَه مقدس نه درك نَكْرَدَه بين كه او بايس دِ مُرديا زَنه بُوئَه. ^{۱۰} اوسه او دو شاگرد و حُونَه خُوشو وِرگَشْتِن.

ظاهر بينه عيسى و مريم مَجْدَلِيَه

^{۱۱} اما مريم، دِ در، نَزِيك مقبره ايسائى و مى گريوس. او وا گريوه نِم بي تا مينه مقبره نه سيل بَكه. ^{۱۲} اوسه دو فرشته نه دى كه جُومَه يا اِسپي دِ وِر داشتِن و اوچه كه جنازه عيسى نيائه بيئي، يكي دِ جاي سر و يكي هنى دِ جاي پايا او نِشِسِيني. ^{۱۳} وِنو وش گُيَن: «اى رَ، سى چى مى گريوى؟» او جُئو دَ: «آقامه بُرْدِنَه و نُونِم كجا نيانشَه.» ^{۱۴} وَختى يَنه گُت، وِرگَشْت و عيسانِه دِ اوچه ايساء دى، اما اونه نَشناخت. ^{۱۵} عيسى و او گُت: «اى رَ، سى چى مى گريوى؟ مَنِ كى مى كى؟» مريم و گُمُونَه يَه كه باعُونَه، گُت: «آقا، آر تو اونه وِر داشتِيَه، و مِه بُو كجا نيائيشَه تا رُونِم و اونه وِر دارم.» ^{۱۶} عيسى جِنَا كِرِد: «مريم! مريم رى و جانو او وِرگَرْدَن و وِرُونَه آرامى گُت: «رَبُونى!» اُستاد! ^{۱۷} عيسى و او گُت: «و مِه دَس نَزَه، سى يَكه هنى و ته بوأ بالا نَرْتَمَه. بلكم و ته برارُونِم رُو و وِنو بُو كه ته بوأ حُم و بوأ شِما و خدای حُم و خدای شِما بالا مى رِم.» ^{۱۸} مريم مَجْدَلِيَه رَت و وِر شاگرديا خُور دَه كه «خداوندينه ديمه!» و هَر چيئى كه و او گتى، و شُو گُت.

آشكار بينه عيسى و شاگرديا

^{۱۹} ايوازه هِه او روز، كه اوّلين روز هفته بي، اوسه كه شاگرديا و گِرِد يك بين و دَرِيا دِ ترس يهوديا قفل بي، عيسى اوما و دِ مِينِشُ اِسا وُ گُت: «سِلام و شِما!» ^{۲۰} وَختى يَنه گُت، دَسِيا و پِلى خُوشَه و وِنو نِشُو دَ. شاگرديا وا دينه خداوند خيلى حَشال بين. ^{۲۱} عيسى دُوازه و وِنو گُت: «سِلام و شِما! هِه اوطور كه بوأ منه كِل كِرْدَه، مِه هَم شِما نه كِل مى كِم.» ^{۲۲} وَختى يَنه گُت، و وِنو پُف كِرِد و گُت: «روح القدس نه دَرِيافت بَكيت. ^{۲۳} آر گُنه يا كَسِينَه بَوَخَشِيت، و وِنو بَخَشِيَه مُونَه؛ و آر گُنه يا كَسِينَه نَوَخَشِيَه بيليت، نَوَخَشِيَه مى مُونَه.»

عیسی و توما

^{۲۴} موقعی که عیسی اوما، توما، یکی دِ او دُواَرَه نَفر، که لِفُونَه هم حَنه موی، وا وِنو نوی. ^{۲۵} بعد باقی شاگردیا و او گُتِن: «خداوندنه دیمونَه!» اما او وِش گُت: «تا حُم نِشونَه میخیانه دِ دسایش نینم و کِلِک حُمه دِ جای میخیا نَنیم و دَسِه حُمه دِ سیلا پَلِیش نیلم، باوَر نِمیکم.» ^{۲۶} بعدِ هشت رو، شاگردیا عیسی، دُواَرَه دِ حُونَه بیین و توما هم واشُ بی. دِ او حال که دَرِیا قفل بی، عیسی اوما و دِ مینشُوا سا و گُت: «سِلام وِ شِما!» ^{۲۷} اوسه و توما گُت: «کِلِک حُوتَه ایچه بَنی و دسِیامه سیل کُ، و دَس حُوتَه جلو بیار و دِ سیلا پَلِیم بَنی. بی ایمو نُو، بَلکم باوَر داشتُو.» ^{۲۸} توما و او گُت: «خداوند مه و خدای مه!» ^{۲۹} عیسی گُت: «آیا سی یکه منه دیئ باوَر کِردی؟ حَسالِ وِنونی که نِئیه، ایمو بیارن.»

هَدَفِ اِی کِتاو

^{۳۰} عیسی نِشونَه یا وِ معجزِیا زیادِ هَنی دِ بَرُواوَرِ شاگردیا اَنجُوم دَ، که دِ اِی کِتاو نوشته نویه. ^{۳۱} اما پِنو نوشته بی تا ایمو بباریت که عیسی هه او مسیح موعود، کُر خدا آ، و تا وا اِی ایمو، دِ نُوم او حیات داشتوئیت.

۲۱

آشکار بیینه عیسی و هفت نَفر دِ شاگردیا

^۱ بعدِ اِی اتفاقیا، عیسی گلی هَنی حُوشه دِ لُو دریاچه تِیریه و شاگردیا نِشُو دَه. او چنی آشکار بی: ^۲ یه روز شَمعون پَطْرُس، توما معروف و لِفُونَه، نَتَنائیل دِ مَرِدْمُونَه قانای جلیل، کُریا زبیدی و دو شاگردِ هَنی وا یِک بِن. ^۳ شَمعون پَطْرُس و ونو گُت: «مه و صید ماهی می رم.» ونو گُتِن: «ایما هم وا تو می یایم.» بعد وِ دَر رَتِن، سوار قایق بیین. اما دِ او شُو چنی صید نِکِرْدِن. ^۴ نَزیک صُو، عیسی دِ لُو ساحلِ اِسا؛ اما شاگردیا نَفَمِسِن که عیسی آ. ^۵ عیسی و ونو گُت: «اِ بَجُو، چنی سی خَرْدِه ناریت؟» جُئو دَن: «نَه!» ^۶ گُت: «تورنه و جانو راس قایق بُونیت که پیا می کیت.» ونو چنی کِرْدِن و دِ زیادی ماهی نَتُونَسِن تورنه و مین قایق بَگَشِن. ^۷ شاگردی که عیسی دُوسش داش، و پَطْرُس گُت: «خداوند!» شَمعون پَطْرُس و ختی اِشْتَفْت که خداوند، دَر جا جُومه حُوشه دُور حُوش بیچن - سی یکه اوئه دِ وِر گئی - و حُوشه و دریاچه وِن. ^۸ اما باقی شاگردیا وا قایق اُومان، دِ حالی که تور پُر دِ ماهینه وا حُوشو می گَشِیِن، سی یکه فاصله اُونو وا ساحل حدود

صد متر بی.

۹ هه که و ساحل رَسِسِن، دِپِن نَثی وا زغال وِرگَنه آو ماهی وِری او نیا آ بیه، وَ نُو هَم هی. ۱۰ عیسی وِش گُت: «دِ او ماهیا که هه الان گِریتیت، بیاریت.» ۱۱ شَمعون پَطْرُس وِ مین قایق رَت و تورنه وِ ساحل گشی. تو ز پُر دِ ماهیا گپ بی، و تعداد صد و پنجاه و سه ماهی. وَ وایه که تعداد ماهیا و ای حد زیاد بی، تور نِپرسی. ۱۲ عیسی وِش گُت: «بیایت ناشتا بُحوریت.» هیچ گُم دِ شاگردیا جرأت نِکرد دِ او پِرسه، «تو کی هِسی؟» سی یکه دونِسِن که خداوندَه. ۱۳ عیسی جلو اوما، نُو نه وِرداشت وَ وِ نو دَه، وَ هه ایطور ماهی نه. ۱۴ یه گِل سئِم بی که عیسی بعد زنه بیئه دِ مُردیا خُوشه وِ شاگردیاش نِشو می د.

گفتگوی عیسی و پَطْرُس

۱۵ بعد ناشتا، عیسی دِ شَمعون پَطْرُس پرسى: «إ شَمعون، گَر یونا، آیا بیشتر دِ یُنو مِنه محبت می کی؟» او جُئو دَه: «بله خداوند؛ تو دُونی که دوست دارم.» عیسی وِ او گُت: «و برهیا مه خوراک ب.» ۱۶ گِل دوئم عیسی دِ او پرسى: «إ شَمعون، گَر یونا، آیا مِنه محبت می کی؟» جُئو دَه: «بله خداوند؛ دُونی که دوست دارم.» عیسی گُت: «کَاویا مِنه چوپونی ک.» ۱۷ گِل سئِم عیسی وِ او گُت: «إ شَمعون، گَر یونا، آیا مِنه دوس داری؟» پَطْرُس دِ یکه عیسی سه گِل دِ او پرسى، «آیا مِنه دوس داری؟» آزرده بی و جُئو دَه: «إ خداوند، تو دِ همه چی آگایی؛ تو دُونی که دوست دارم.» عیسی گُت: «و کَاویا مه بَرَس. ۱۸ حقیقت، وِ تو مئِم، زِمونی که چووتر بیئی قِه خُوته می وستی وِ هر جا که می حاسی می رتی؛ اما وختی پیر بویی دسیاته واز می کی و یکی هنی کمر تونه می وَنه، وَ وِ جایی که نیمیحای مَوْرِنِت.» ۱۹ عیسی وِ ای حَرْف وِ چطور مُردِنه او اشاره می کرد که پَطْرُس وِ او خدانه جلال می د. بعد عیسی وِ او گُت: «دِ دُمه مه بیا.»

۲۰ اوسه پَطْرُس وِرگشت و دی او شاگردی که عیسی دُوسش داش دِ دُمه اُونو می آیه. او هه وِ بی که دِ موقع شوم وِ سینَه عیسی تک ر و دِ او پُرسیه بی، «آقا، کیه که تونه تسلیم دُشمه می که؟» ۲۱ وختی پَطْرُس وَنه دی، دِ عیسی پرسى: «آقا، اوسه او چی مونه؟» ۲۲ عیسی وِ او گُت: «آر باحام تا وِرگشتنه مه باقی بَمونه، وِ تُو چی؟ تو دِ دُومه مه بیا!» ۲۳ بعد، ای گِمو دِ مینه برارو اُفتا که او شاگرد نیمی میره، دِ صُورتی که عیسی وِ پَطْرُس نِگت که او نیمی میره، بَلکم گُت «آر باحام تا وِرگشتنه مه باقی بَمونه، وِ تُو چی؟»

٢٤ يه هه او شاگرد آ كه واي چيا شهادت منه و ينونه نوشته. ايما دونيم كه شهادت او راس آ.

سر آخر

٢٥ عيسى كاريا زيادي هني هم كرد كه آر يك و يك نوشته مي، گمو نمي كم حتى تموم دنيا هم گنجایش او نوشته يانه مياشت.

